Seinäjoella, maanantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Jupen jutut siv. 2

LAKEUDEN SANA

Kyrön painit siv. 6

Kansanliikkeen äänenkannattaja

Numero 7 — 12. XII. 1932

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

Mysteriot

Päivän uusi nimi on jääkäriluutnantti Heikkinen, "Hallan Väinö". Mikä on hänen osuutensa? Vai onko hänellä ylipäänsä suurtakaan osuutta?

Kun on kolme päivää peräkkäin abnormissa tilassa ja sitten rupeaa runoilemaan, on mielikuvitus epäilemättä omintakeinen. Sen on myöntänyt Väinö itsekin — mutta tutkija on pannut kaiken paperille, ja se luetaan samaan aikaan sekä eduskunnassa että Lapuan käräjillä. Miksei tri Johansonin annettu aikaisemmilla käräjillä esittää lausuntoansa? Siinähän olivat samat hirmuhistoriat, vaikkakin sopivasti ruodittuina. Nyt ne kyllä saatiin esittää — min. Lahdensuon puolesta. Ja niiden perusteella nyt varmasti vapaaherraksi muuttunut von Born yritti laulaa muistolleen kauniin joutsenlaulun — miltä menestyksellä, se on nähty eduskuntareferaateista.

Huumorintajuinen mies tuo Hallan Väinö. Kun Niukkasen Juho kysyy häneltä: "Oletko sinä Aleksanteri II:n poistajia?" vastaa Väinö vastakysymyksellä: "Oletko sinä Aleksanteri II?"

Mekin tietäisimme jotain Hallan Väinöstä. Kesällä hän m.m. kävi Limingassa ja valtioneuvosto määräsi hänet vangittavaksi. Hänet vangittiin ja palautettiin Oulun lääninvankilareisun jälkeen etelään. Hän ei liene ollut perin hyvissä väleissä Sunilan hallituksen kanssa, vaikka kyllä hän nämä herrat tunsi. Paljon paremmissa väleissä oli Haapalainen. Mutta mitä tulee hänen, Haglundin ja Sakkisen "suunnittelemiin" ryövärimatkoihin, niin eikö olisi mukavampaa kuin niiden taritseminen suoraapäätä eduskunnan puhujalavalta, että ensin tutkittaisiin asiaa. Ehkä Haglundin Otto ja Sakkisen Pentti tietäisivät myös jotain, ainakin ketä hotelli Cosmopolitessa eräillä päivällisillä leikkipuheilla narrailtiin. Miksei näistä asioista tutkita tarkkaan myös tri Johansonia, sillä hänkin tietää yhtä ja toista. Ja se "toinen" lienee juuri sitä, johon ansaan von Born ja nyttemmin myös Honkimäen vapaaherra ovat tarttuneet.

Saa nyt sitten nähdä, mikä on totuus. Löytyykö sitä ja missä määrin Heikkisestä? Haapalaisesta sitä kyllä on löytynyt aika tukku, viimeksi Lapuan käräjillä sekin tieto, että hänellä on ollut lompakossaan sotaväenpäällikön todistus "oikeilla asioilla liikkumisesta". Heikkinen on väittänyt, jos hänen runoiluunsa saa uskoa, ettei Haapalainen ollut se mies, joka olisi pystynyt kyvdityksiä järjestelemään. Haapalainen taas itse eli toista mieltä, ja yrittihän hän ainakin Kalliota autoittaa. Ja niinkuin merkit ovat näyttäneet, vaikkei niitä protokolleihin ole otettukaan, osasi hän myös hienosti järjestää Lahdensuon kyytiyrityksen. Tosin "kansanvallan asianajaja" Halme keksi, että pääsyntipukki olisi Yrjö Nikula, ja se on aiheuttanut, että min. Lahdensuo on määrätty seuraaviin käräjiin henkilökohtaisesti noudon uhalla. Se on jo ennenkuulumatonta — Lapuan käräjillä.

Maailma on nyt sekaisinsa. Ajatella, että tuomari Talvitie Iivarin naulausjuttua käsiteltäessä menee ja sanoo, että Iivari ansaitsee ei syytettä, vaan kiitoksen hallinnastaan Lapuan työväentaloa naulataessa. Sehän osoittaa ilmeisiä sisäministerin lahjoja meidän Iivariltamme. Vai mitä vapaaherra von Born arvelee?

Ja sitten: kyllä kansanliikkeen johtoa nyt on ilmeisesti vedetty huulesta. Se väittää, ettei Heikkinen ole ollut L. L:n sihteerinä. Asia on kuitenkin niin, että H. on silloin tällöin käynyt kahvilla L. L:n Helsingin kansliassa ja kerran m.m. soittanut Kosolaan Lapualle. Eikö se jo todista, että hän on ollut kenraalisihteeri? Sillä eihän puhelimia siihenkään aikaan saaneet käyttää muut kuin hyvin korkeat herrat. Hän olisi ehkä soitellut tässä "ominaisuudessaan" enemmänkin, ellei Martti Pihkala olisi tullut kansliaan ja ottanut puhelinta kainaloonsa, koska se oli "Suomen Munalukon" omaisuutta — sen lukon, jota Halme ja Leinonen olivat perustamassa. Kuinka tämmöisen Heikkisen krapulajutut nyt kelpaavat "todistuksiksi" itse Halmeelle?

Ei, me emme jatka enempää. Näissä mysterioissa heittää jo äly kuperkeikkaa. Toivottavasti Iivarimme tekee tilaa Halmeelle ja antaa hänen ruveta sisäministeriksi. Silloin maa saa täyden selvyyden siitä pimeydestä, jossa se on nämä viime vuodet kompuroinut.

Kirjeenvaihtaja.
(ei Helsingin).

Lapualla

suuri isänmaallinen juhla

500 kuulijaa maakunnasta

Lapuan Hellanmaan kansakoululla oli eilen harvinaisen onnistunut isänmaallisen kansanliikkeen juhlatilaisuus. Sen mielenkiintoisuutta osoittaa, että väkeä, jota oli kansakoulun suojat ääriään myöten täynnä, noin 500 henkeä, oli saapunut paitsi omalta seudulta m.m. Seinäjoelta, Nurmosta, Lapuan kirkolta, Tiistenjoelta, Ylihärmästä, Kauhavalta, Ylistarosta j.n.e. Siihen olikin syytä, sillä tilaisuus oli erikoinen siksi, että kansanliikkeen parhaita puhujia vieraili siinä useita, nim. leht. Ala-Kulju, asess. Kares, maanv. Kosola, pankinjoht. Koivisto ja past. Lammi.

Asessori Kares puhui esitelmäalustuksen tapaan, mutta voimallisesti, lainkunnioituksen perusteista. Erikoisesti hän alleviivasi sitä, että maallisten lakien kunnioittamisen perusteena täytyy olla kunnioitus jumalallisia lakeja kohtaan, ja että lainsäädäntö ei saa olla lainsäädäntöä luokkakatsomuksien pohjalla, vaan tulee sen johtotähtenä olla pyrkimys, että lait ovat yhteisiä kaikille. Hrat Koivisto, Ala-Kulju ja Kosola koskettelivat innostavissa puheissaan Lapuan Liikkeen päämääriä ja tarkoitusperiä eri puolilta, osoittaen, miten kansanliike tällä hetkellä elää voimakasta nousukautta. Sen olemassaoloa tarvitaan kehityksen takaajaksi siihen suuntaan, että kommunismi tulee pidetyksi tässä maassa kurissa, työ, jota eivät suinkaan keskustahallitukset voi tehdä eivätkä luonteensa mukaan tahdokaan. Puheet olivat erinomaisen hyviä ja ajatuksilta valikoituja. Niiden väliajoilla laulettiin Kytösavun aukeilla mailla, Jumala ompi linnamme, Isänmaanvirsi y.m. Loppupuheen piti past. Lammi selostaen jumalansanan merkitystä isänmaallisessa toiminnassa elävin esimerkein. Isänmaallinen tunnelma juhlayleisön keskuudessa oli ehyt ja korkea, antaen jatkuvaa innostusta yhteiseen työhön kansanliikkeen puolesta.

Voimistelu-

mestaruudet ratkaistu

Suomen voimistelumestaruuskilpailut suoritettiin loppuun eilen Helsingissä. Mestareiksi tulivat: yleisessä sarjassa A. Saarvala, Kelkkalan Kisailijat 241,6, ikämiehissä Ville Kovasin, sama seura 190,8, nuorten sarjassa E. Teräsvirta, Viipurin Reipas, 215,2. Rekillä oli mestari Teräsvirta, renkaissa Saarvala, sauva- ja vapaaliikkeissä sekä hypyissä M. Uosikkinen.

Ministeri Lahdensuo

syytteessä väärästä ilmiannosta

Kuten lehdissä jo on kerrottu, syytti min. Lahdensuon asiamies varat. Halme Honkimäen juttua käsiteltäessä ent. pankinjoht. Yrjö Nikulaa osalliseksi Honkimäen kyyditysyritykseen, ja sen johdosta Nikula viime istunnossa jätti oikeudelle kirjallisen vastineen syyttäen min. Lahdensuota väärästä ilmiannosta. Nimenomaan tämän takia itse juttu lykkääntyikin, ja määräsi oikeus min. Lahdensuon seuraavalla kerralla olemaan läsnä henkilökohtaisesti noudon uhalla. Kun asiasta sukeutuu sikäli mielenkiintoinen oikeusjuttu, että siinä on syytteessä tunnettu ministeri, lainaamme muutaman kohdan hra Nikulan vastinekirjelmästä:

Huomautettuaan aluksi m.m. siitä, että varat. Halme ei millään ole näyttänyt N:n syyllisyyttä, ja viitattuaan siihen, että hän kyllä oli ylistarolaiset syytetyt kerrotun tapauksen edellisenä iltana luonnaan tavannut, hän jatkaa:

"Tahdon tätä yksinkertaista asiaa vielä selventää pienellä esimerkillä. Jos esim. varatuomari Halme eräänä iltana juo kahvia kotonaan samassa talossa asuvan hyvin tuntemansa ystävän kanssa, joka sitten seuraavana aamuyönä tekee murtovarkauden, niin tietysti Halmeen oman ajatuskannan mukaan olisi häntä pidettävä yllyttäjänä mainittuun murtovarkauteen. Luulen kuitenkin, että jokainen, joka vielä voi tervejärkisesti ajatella, kavahtaisi tällaistä ajatustakin syyttämisestä puhumattakaan. Kansalliselle suomalaiselle olisi tällainen ajatuskanta mahdotonta, mutta kansainväliselle se kyllä tuntuu olevan luonnollista ja välttämätöntäkin. Kannekirjelmässään mainitsee hra Halme, että kyllä Nikula tunnetaan täällä Etelä-Pohjanmaalla. Tahdon tähänkin vastata, että kyllä se Halmeenkin nimi täällä tunnetaan. Toinen on Lapuan Liikkeen mies ja toinen sen ankara vastustaja. Kummastako tuntemuksesta paremmin kannattaa ylpeillä, sen näyttää vasta tulevaisuus. Kantaja puhuu kirjelmässään myöskin jotakin miehekkyydestä ja sen puutteesta. Tätä en oikein ymmärrä; mitä sillä on tämän asian kanssa tekemistä? Tarkoittaako kantaja esim. sillä eräitä seuraavia tapauksia: Kevät-talvella 1930 Työn Äänen kirjapainon särkemisen jälkeen yritti eräs tunnettu varatuomari saada järjestetyksi rahalla tekoon syyllisiksi paria kolmea henkilöä, kesällä 1932 komennettiin Lapualle helsinkiläinen poliisikomennuskunta erään myöskin tunnetun eteläpohjalaisen miehen toimesta; saman vuoden Lapuan Päivä-juhlilla nousi eräs tunnettu rouvasihminen penkille seisomaan huutaen ja osoittaen taaksepäin: "Katsokaa nyt — siinä näette oikeita lapualaisia, ne ovat pahempia kuin punakaartilaiset ja ryssänkätyrit; eräs Etelä-Pohjanmaalla tunnettu varatuomari pyrki kokoomuslaisena eduskuntaan, mutta kun ei päässyt sinne, niin muutti puoluetta — tuli maalaisliittolaiseksi. Nämä ovat kai niitä miehekkäitä tekoja, joista kehtaa — vaikka ministerinrouvakin — ylpeillä ja kehua miehekkyyttään. Vaikkapa minä olisin tietänytkin, että ministeri Lahdensuota aijotaan kyyditä, en ole silloinkaan tehnyt itseäni mihinkään rikolliseen tekoon syypääksi, sillä Suomen rikoslaki säätää vain muutamiin törkeimpiin rikoksiin nähden ilmoittamisvelvollisuuden. Nyt kys. oleva rikos ei kuulu sellaisiin. Ja vaikka minä olisin kuinka uhkaillutkin ministeri Lahdensuota, mitä kuitenkaan en ole koskaan tehnyt, niin ei minulla kaikista huolimatta ole pienintäkään osallisuutta tässä syytteenalaisessa jutussa. Koska kuitenkin asianomistajan puolelta jatkuvasti ja tärkeästi väitetään minua syylliseksi asiassa, vaikka syyttäjäkään ei katso voivansa syytevaatimukseen yhtyä, niin katson olevani pakotettu vaatimaan asianomistaja Lahdensuolle edesvastuuta väärästä ilmiannosta".

— **Lakeuden Sana maksaa** ensi vuoden loppuun vain kolme kymppiä. Mistä saa koko vuodeksi sillä hinnalla ajanmukaista henkistä ravintoa? Ei mistään. Lakeuden Sana ilmentää lakeuksien nykyisen äänen. Se on Sinunkin tilattava!

— **Epäsäännöllisyyksistä** lehtemme saapumisessa pyydetään heti ilmoittamaan konttoriimme.

Craucherismi jatkuu...

Yleiset naiset „laillisuuden" palveluksessa

Kuten Lakeuden Sana jo aikaisemmin kertoi, todisti Helsingin raastuvanoikeudessa tuonnottain kaksi naishenkilöä, että Mäntsälän jutun yhteydessä tunnettu lapualainen Kalevi Heikkinen Turusta olisi viekoitellut heitä väärään valaan. Juttu naisia vastaan oli H:n toimesta saamamme tiedon mukaan lauantaina esillä Turun rastuvanoikeudessa. Tällöin tuli toteennäytetyksi, että naisista toinen, Peltonen niminen, oli vailla kansalaisluottamusta ja siis kelpaamaton valalle, jollaisen hän oli Helsingissä päässyt tekemään Toinen heistä, Sylvi Först, asunut ennen Kokkolassa, nyttemmin Turussa, peruutti nyt kokonaan väitteensä ja kuultiin häntä todistajana samoinkuin etsivä Matsonia ja näytt. Hirvolaa. Todistajain lausuntojen perusteella ilmeni, että väite Heikkistä vastaan on kokonaan perätön. Päinvastoin ilmeni asiassa kokonaan muuta, nim. että helsinkiläinen tunnettu komisario Sinervo oli pyytänyt mainittuja naisia vakoilemaan Mäntsälän jutussa syytetyitä. Peltosta, joka on yleinen nainen, oli komis. S. pyytänyt asuntoonsa Turun Seurahuoneelle Mäntsälänjutun aikana ja siellä tehnyt tuon tarjouksen m.m. alkoholia hänelle antamalla. Oikeus antoi asiassa päätöksen vapauttaen Heikkisen kaikesta edesvastuusta syyttömänä. Mainittakoon vielä, että tutkimuspöytäkirjat oli laadittu sangen tendenssimäiseen sävyyn. Syytteen takia oli Heikkinen aikaisemmin ollut neljä vuorokautta pidätettynäkin.

Kaunis kuva jälleen "laillisuusrintaman" viranomaisten keinoista lapualaisia vastaan. Mutta eihän tämä ole ensi kerta, kun sillä linjalla yleiset naiset kelpaavat välikappaleiksi.

5 SUUR-VALTAA

päässyt sopimukseen

aseriisuntakonferenssia varten

Geneve 10. 12. (STT) Viiden vallan konferenssilla oli lauantaina iltapäivällä istunto, joka kesti keskeytymättä 5 tuntia. Useiden epäonnistuneiden yritysten jälkeen löydettiin yhteinen sanamuoto, joka kiteytettiin kokouksessa lopulliseksi ehdotukseksi. Se tekee Saksalle mahdollisuuden palata takaisin aseidenriisumiskonferenssiin vakuutettuna tasa-arvoisuudesta. Tämä ehdotus, jossa on otettu huomioon keskustelun kuluessa esitetyt erilaiset näkökohdat ja ennenkaikkea Simonin selitys, on jätetty hallituksille Berlinissä, Parisissa ja Roomassa. Vastauksia odotetaan sunnuntain kuluessa. Jos joltain taholta tulisi kielteinen vastaus, olisivat huomiset neuvottelut tarkoituksettomia.

Sopimuksen sisältö.

Geneve 11. 12. (STT) Ehdotus, jonka viiden suurvallan edustajain on onnistunut laatia, perustuu pääasiassa siihen kantaan, jonka Herriot on omaksunut selityksessään tasa-arvoisuuskysymyksestä, s.o. se sallii tasa-arvon varustuksiin nähden sillä ehdolla, että kansainvälinen turvallisuussysteemi voidaan järjestää. Ehdotuksessa ilmoitetaan edelleen, että kysymys sen soveltamisesta on jätettävä avoimeksi. Asiakirjaan liittyvässä juhlallisessa selityksessä sitoutuvat nämä vallat Yhdysvaltoja lukuunottamatta olemaan ryhtymättä mihinkään väkivaltatoimenpiteisiin. Jokaisella muulla valtiolla, joka haluaa, on mahdollisuus liittyä sopimusehdotukseen. Ehdotus päättyy ilmoitukseen, että Saksa palaa takaisin aseriisuntakonferenssiin. MacDonald, Davis ja Herriot ovat jo selittäneet hyväksyvänsä ehdotuksen.

Saksa suostunut.

Geneve 11. 12. (STT) Mikäli ilmoitetaan, on Saksa sunnuntaiaamupäivänä hyväksynyt sen sopimuksen, minkä viiden vallan konferenssi lauantaina laati.

Nuortasavaltalaiset...

Lauantainen Hels. San. julkaisi "Nuortasavaltalaisten Liiton" julistuspalstan kansalaisille. Sen mukaan liitto on "puolueista riippumaton" kansalaisjärjestö. Ilmankos julistuksen allekirjoittajina ovat sellaiset "puolueettomat" faarit kuin Urho Toivola ja Uuno Hannula sekä pari Erkko-nimistä kansalaista. Julistuksessa m.m. kehuskellaan sosialistien "länsimaisuutta" ja huolehditaan siitä, että "tasavallan virkamieskunnan, poliisivoimien, armeijan ja suojeluskuntien henki on todella tasavaltalainen ja kansanvaltainen". — Onko tarkoitus saada moraalista tukea rautarintaman suunnittelemille iskujoukoille vaiko yrittää hallituspohjaa, emme tiedä. Mutta ylläoleva kuvamme tästä urhojen ja uunojen liiton aatteellisesta marssista sopii kumpaankin pyrkimysperään. Lopuksi huomautamme, että julistuksen allekirjoittajana on myös Suomen Munalukon ajoilta tunnettu miljoonikko Koristo

SUNILAN HALLITUS

In memoriam

Sunilan hallitus on kaatunut. Vallitsee suuri maansuru.

Mutta hyvästä vainajasta on tapana kirjoittaa nekroloogi. Vaikka tätä hallitusta vielä ei kirjaimellisesti olekaan arkkuun pantu, eikä pannakaan ennenkuin perillinen syntyy, niin sallittaneen meidänkin osoittaa huomaavaisuuttamme vainajata kohtaan.

Sunilan hallitus syntyi näyttämään pitkää ikää, parlamentarismin kukoistusta ja kansanliikkeen kukistamista. Ikää tulikin, joten siltä kohdalta tarkoitus saavutettiin. Myöskin parlamentarismi eli sen aikana loistavimmat päivänsä, joten senkin puolesta tarkoitus onnistui. Mutta kolmas aihe, kansanliikkeen kukistaminen, joka jo näytti tulevan tämän hallituksen kauniimmaksi kukkaiseksi, valuikin hiekkaan. Kansanliike oli jo hetkin herpaantumaisillaan, mutta kiitos Sunilan hallituksen, nyt se elää ja hengittää jälleen, entistä voimallisempana ja verevämpänä.

Kaatuneelle hallitukselle täytyy antaa täysi tunnustus siinä, että se oli suomalainen — sisussa, ei muussa. Epätoivon vimmalla se pariin otteeseen paikkasi ruumistaan uusilla jäsenillä niiden tilalle, jotka siitä kansanliikkeen myrkyn vaikutuksesta pois putosivat. Mutta mikä on paikattua, se ei ehjäksi koskaan ehjene.

Sunilan hallituksen suursaavutukset näkyvät historiassamme ihanimpina sisäpolitiikan alalla. Mutta siinä suhteessa pitikin peräsintä virallisesti kaksi miestä. Eikä siinä kyllin: kulkulaitosten alalla y.m. olivat näin älykkäälle ja tarmokkaalle hallitukselle työt liian vähän aikaa vaativia, koskapa niistä salkuista vielä annettiin apua sisäpolitiikankin alalle, aina erinäisiä vapaalippuja ja puhelinmaksuja myöten. Mitä sitten tulee hallituksen yksityisiin jäseniin, niin heistä on verrattain vaikeata antaa vertailevaa arvostelua, siksi huomattavia suurmiehiä he kaikki sekä omalla alallaan että yhteisesti kokonaisuutena olivat. Ehkä kuitenkin herra von Born vetää pisimmän korren kuuluisuudessa. Mutta mene tiedä, eikö esim. herra Niukkanen olisi anastanut häneltä yliveto maineenglooriassa, jos väliin ei olisi tullut tämä äkkinäinen, melkein jo uskomattomaksi ajateltu lähtö. Kaiken kaikkiaan: myöskin se, mikä hallituksille yleensä kuuluu, parlamentin luottamus, se kuului Sunilan hallitukselle läpikotaisesti. Sillä meillähän on nytkin parlamentti, jonka kvalitatiivi on kaiken epäilyksen ulkopuolella, mitä älyyn tulee.

Loppu tosin tuli hiukan nololla tyylillä, mutta kerrankos sitä sattuu. Eroamisaiheella oli ainakin yksi hyvä puoli: se oli humoristinen. Niinkuin Suomen kansan todelliselta parhaimmistolta vain saattoikin odottaa. Ja kun loppu on hyvä, niin kaikki on hyvin. Eikä ole heikoksi arvosteltava se perintökään, minkä kaatunut hallitus seuraajilleen jätti. Tämä perintö on ruuhka, jonka hoitamisessa tarvitaan muutakin kuin sahajauhoja.

Niin, mikä on tapahtunut, se on tapahtunut. Meidän asiamme ei ole arvostella. Me vain toteamme: nyt se on kaatunut . . .

LAKEUDEN SANA
on edullinen ilmoituslehti!

Kollektiiviseen yhteiskuntajärjestykseen

Kanerva, Lammi & K:nit
J. K. Loukola
Herttuala & K:ni
Koskelan Kauppa
MATTI MALKAMÄKI
Kahran Kirjakauppa

on viime aikoina pyritty tuomari Tannerin radiossa lausumien sanojen mukaan.

Miten käy kuluttajien etujen silloin kun me jo nytkin pystymme halpojen kulujen vuoksi myymään tavaraa halvemmalla? Älkää uskoko puheella kukkaronne lihovan, vaan ostakaa meiltä!

YLISTARO

J. E. Välimäki
Kitinojan Kauppa
Ylistaro—Munakka.
Veljek. Sippola
Vannaksen Autokorjaamo ja koulu

JUPPE:

Jaaha. Nyt se sitten taas tuli. Kyllä oli jo aikakin, jotta tavallinenkin kansanedustaja saa taas panna pitkän takin päälleen ja ruveta sitä kauan kaivattua korkeinta päämääräänsä vesi kielellä odottamaan, nimittäin sellaiset, jotka eivät vielä ole sitä makeutta maistaneet.

Tottahan kaikki käsittävät, että sitä vastikään pyöräytettyä hallituspulaa Juppe meinaa. Ei olisi luullut, että tämä edesmennyt "luja hallitus" näin pian olisi kaatunut. Ei tarvittu enää kräätäri Vaskuriakaan neulan kanssa, puhumattakaan säkinparsimaneulasta, jolla se viime kerralla Sunilan hallitusta pistää prutkahutti niin, jotta se meni aivan pökerryksiin ja luuli kaatuneensa Suomen lippuun, vaikka kuupertui sen Vaskurin eteen ja jos siinä kangasta oli, ei se ainakaan Suomen lippu ollut, vaan korkeintaan housuvärkit. Ei silloin auttanut sekään, että puolustusministeri — sama mies muuten kuin nytkin — arkaillen ilmoitti, että joissakin tapauksissa on erinäisten valtion virkoihin hakeneiden luotettavaisuutta kysytty asianomaiselta sk:n esikunnalta. Kyllähän sen ymmärtää, että ministeri arkaili, kun välikyselijät luulivat hänenkin kuuluvan tuohon vihattuun maanpuolustusjärjestöön, vaikka ei herra ministeri ole koskaan sellaiseen kuulumista arvolleen sopivaksi katsonut. Eipä siitä asiasta sen enempää. Toteamme vain vanhan laulun sanat tässäkin pitävän paikkansa, joskin hieman toisilla sanoilla: "Hallitukset haihtuu, edustajat vaihtuu, sijoilla farmaripolvien. Haihtumatonna, vaihtumatonna, kukkii taktiikka pelloilla puolueiden".

Pääasia on, että nyt on taas tavallisilla miehillä, ja mikseipä naisillakin, tilaisuus pyrkiä tämän "kansanvaltaisen" yhteiskunnan lihavimmille paikoille, joissa pula-aika ja n.k. "Gebharttitauti" ovat tuntemattomia käsitteitä. Niistä ei kannata eikä tarvitse välittää muuta kuin korkeintaan vaalien edellä valitsijoita kalastettaessa käyttää niitä vaalivaltteina, kuten nytkin nähtävästi koetetaan käyttää tuota korkosäännöstelyä, johon viimeinen hallitus oli kaatuvinaan, vaikka ei siitä säännöstelystä ainakaan maanviljelysväestölle olisi mitään hyötyä ollut, koska säännöstelyn ulkopuolelle tahallaan jätettiin kaikki ne rahalaitokset, joille maanviljelijäin lainoista valtavasti suurin osa on. Kun nyt siis taas on parhain aika toivoa komeata ministerin titteliä, päättivät ilmajokelaiset olla tällä kerralla varpaillaan, ettei heitä ainakaan torkkuvina löydetä tuossa kovassa kilvoituksessa. Ja kun on aina pyritty valittamaan, että valtioneuvoston jäseniksi pyrkijöitä esiintyy monin verroin enemmän kuin paikkoja on tarjolla, on sekin kysymys Ilmajoella ratkaistu käytännöllisemmin kuin koskaan tähän saakka. On nim. tähän saakka ollut tapana, että hallitukselle asetetaan etukäteen jonkinlainen määrätty taso, jolla sen vähintäin täytyy olla, ja jollei sellaista saada, luopuu sillä kerralla yrittänyt pääministerikandidaatti koko hommasta ja käy ilmoittamassa presidentille, ettei hän ole tehtävässään onnistunut, mikä tietää sitä, että pannaan uusi mies yrittämään. Ettei mitään epäonnistumisia sattuisi, on kysymys Ilmajoella ratkaistu onnellisesti. On otettu esimerkki (emme sano mistä), ja kompastus on mahdoton. Ei aseteta etukäteen hallitukselle mitään tasoa, ei ainakaan kovin korkeaa, joka sitten kävisi pääministeriehdokkaille ylivoimaiseksi ja joka muutenkin on turhaa "kansanvaltaisessa" maassa. Tämän lisäksi on keksitty vielä aivan uusi tapa, jolla eräs suurimpia kompastuskiviä poistuu hallituksen muodostajan tieltä. Mikäli olemme kuulleet, on jokaiseen hallitukseen satakertaisesti enemmän pyrkijöitä kuin voidaan sijoittaa, vaikka pannaan sisäministerillekin apulainen, kuten Sunilan "lujassa hallituksessa" tehtiin. Eiväthän ne pyrkijät aina sitä haluaan selvin sanoin osoita. Ne käyttävät sellaisia ulkonaisia tunnusmerkkejä hallituspulan aikoina, jotta vain asiantuntijat niiden meiningit arvaavat. Mikäli Vaasan Jaakoon pakinoihin on luottamista, on pitkätakki tuollainen tunnusmerkki, jota m.m. joskus nimeltäkin mainitut eteläpohjalaiset kansanedustajat määrättyinä aikoina kantavat, vaikka eivät kotomaakunnassa valitsijainsa takia sellaista koskaan päälleen vedä. Joka tapauksessa ovat ilmajokelaiset päättäneet, että he tarjoutuvat muodostamaan uuden hallituksen, jos se vaan heille muodostettavaksi uskotaan. Eihän ole liikaa vaadittua, että Suomen valtion tärkeimmät valtapaikat tällä kerralla annetaan heidän koekentäkseen, kun ne tähän saakka ovat olleet miehitettyinä muiden paikkakuntain miehillä ja yhdessä tapauksessa yhdellä naisella naisitettu (noin on kai sanottava, kun on puhe miehen kanssa tasavertaisesta Suomen naisesta). Hallitus pannaan sitten kokoon vain ilmajokelaisista. Tämä sen vuoksi, ettei riita halutuista paikoista tulisi ylivoimaiseksi, kun ainoastaan yhden pitäjän tavallisista suomalaisista miehistä ja miksei myöskin naisista, on kysymys. Yksi ilmajokelainen mies ei vain tule kysymykseen ministeripaikkoja jaettaessa. Eiväthän sinne suinkaan kaikki muutkaan ilmajokelaiset mahdu, mutta etukäteen ei voida ehdokkuudesta poistaa muita kuin I. Koivisto, koska se on vasten tahtoaan armahdettu kapinallinen. Muutenkin se on sopimaton hallitukseen, kun se on jo kerran taitamattomuudellaan joutunut sivuun ministerin tuolilta. Asia on siten, että kun meillä oli viimeksi hallituspula, menivät Malkamäen Ukko, Isontalon Antti ja Iivo Koivisto kovalla körinällä Helsinkiin ministeriksi tuppaamaan. Pilasivat asiansa, kun uuteen eduskuntataloon mennessään olivat niin kovassa hötäkässä, että heti edustaja Annalallekin, — sille papille, — sanoivat tulleensa tarjoutumaan ministereiksi. Muutenkin käyttäytyivät hävyttömästi Suomen kahtasataa pikku kuningasta kohtaan. Koivistokin, kun häneltä joku tuttava edustaja kohteliaasti kysyi, millä matkalla muiluttajat liikkuvat, sanoi heidän tulleen oikein maasjalkaisin sitä jakarantaa katsomaan. Ei älynnyt pitää suutansa siitä asiasta kiinni. Parempi olisi ollut salata tietämättömyytensä siitä jutusta. Ei sellainen mies kelpaa diplomaatiksi. Eikä ollut Anttikaan parempi. Kun oltiin sen uuden eduskuntatalon ravintolassa, jossa noin kymmenpäinen tuttujen edustajain parvi piti heille seuraa kahvipöydässä, kysyä pöllähytti Antti, että onko tämä nyt se sali, jossa sitä venäläisillä puilla keitettyä virolaista liinaa syödään. Kyllähän sen ymmärtää vähilläkin lahjoilla varustettu tavallinen Suomen kansalainen, ettei tuollaisia pitäisi puhua. Se loukkaa vaikutusvaltaisia kansalaisia. Vaikkei Rantakarikaan, joka siinä seurassa myöskin istui, ollut edes edustaja, lähti hän pois koko seurasta Antin kysymyksen kuultuaan. Pihkalan Martti sen kuullessaan tekeytyi kuurommaksi kuin onkaan, eikä siitä maalaisliittolaisetkaan edustajat tykänneet, sillä ei maalaisliitto suinkaan yksimielisesti ollut eduskunnassa äänestänyt sille Venäjän puolelta tuotavalle puutavaralle tullia, vaikka sen täkäläiset edustajat ja sanomalehdet ovat sitä koettaneet meille uskotella.

Tuollaisia sitä voi sattua, kun ollaan niin kovin suorasanaisia, että itse pilataan asiansa. Ei tavallinen suomalainen mies sentään saa olla niin tavallinen, ettei se osaa punnita puheitaan noin tärkeässä asiassa.

Nyt on otettu oppia noiden edellämainittujen epäonnistuneiden ministeritaimien vastoinkäymisestä, eikä kompastuta ainakaan samaan kantoon. Ei kai siitä oikein tykätä, että tästä nyt jo annetaan tietoja julkisuuteen, mutta mikäli Juppe tietää, on asia jo niin pitkällä, että ei tästä mitään vahinkoakaan ole. Mies lähti matkaan viime keskiviikkoiltana, eli heti kun kuultiin hallituksen pyllähtäneen, ja jos hän on ollut tehtävänsä tasalla, pitäisi riitingit olla selvät, mikä siis tietää sitä, että jokainen tuleva ministeri on ilmajokelainen. Ainoa kompastuskivi on se, että siinä hallituksessa pitää olla kaksi lainoppinutta (siinäkin on loukkaus kansanvaltaa vastaan), eikä paikkakunnalla nyt ole muuta kuin yksi. Täytyy tässä tapauksessa antaa sisäministerin paikka jollekin muualle asuvalle, mutta Ilmajoella syntyneelle juristille. Hänen apulaikseen (Sunilan "lujaa hallitusta" matkien) voi asettaa vaikkapa jonkin paikkakunnan lautamiehistä. (Tarkoitetaan kihlakunnan oikeuden lautamiehiä, eikä Lapuan työväentalon naulaajia.) Muita ministereitä löytyy kuin sieniä sateen jälkeen. Kyllä kykyjä on, kun ne pääsevät vaan sellaiselle paikalle, jossa voivat kykyjään näyttää. Tasavallan presidentin linnassa pidettävät tanssiaiset vähän peloittavat, kun eivät ainakaan vanhemmat miehet, eikä kai naisetkaan, ole tulleet harjoitelleeksi näitä uusimpia jatseja ja sarlestooneja, rumbasta puhumattakaan, eikä ehkä vanhanaikainen riuska polkka oikein sopine helsingittärien krupille. Joka tapauksessa niitä uusia tansseja oppii tanssikoulussa, opettelihan eräskin itä-Suomesta kotoisin oleva ministeri ranskaa sen varalta, jos ura hyvinkin vieläkin korkeammalle johtaisi. Kuuluvat jotkut olekin ranskalaiseen tapaan pitävän rakastajattariakin, mutta Juppe on varma siitä, että Ilmajoen emännät tekevät lyhyen lopun sellaisesta, jos joku tässä tarkoitetuista tulevista ministereistä niin ranskalaisesti aikoo ruveta Suomea hallitsemaan. Tavallinen käytöstapa ei kyllä tuota suuria vaikeuksia. Ei varmasti tarvitse ilmajokelaisten ministerien rouvien varoittaa miehiään, siten kuin pahat kielet kertovat erästä vastaleivottua kuvernööriä, jota Ilkka ikisoki väittää Maaherraksi, varotetun. Kun uusi kuvernööri lähti kotoaan tulevaan hallituskaupunkiinsa, varustettuna kaikenlaisella välttämättömällä, jota elintarvepulan aikana olikin paljon, tuli emäntä huutamaan portaille ukkonsa perään ja käski pysäyttää hevosen. Herra kuvernööri pysäytti ja ajatteli, että olisiko mahdollisesti joku kropsuknyyty vielä jäänyt pois reestä. Pianhan se asia sitten selvisikin, kun puoliso ehti miehensä lähelle. Hän opetti vielä viime hetkessäkin rakkaalleen käytöstapoja ja teroitti m.m. sitä, että "kun sinä nyt menet sinne kaupunkiin, niin muista vain, ettet siellä jokapäiväisiä välttämättömiä ja täysin luvallisia toimituksia tehdessäsi jää porraspäähän, eikä kovin likillekään portaita, kuten varsinkin miehet näin maailla valitettavasti tahtovat tehdä".

Ilmajoelle on näin suunnitellusta valtioneuvostosta erinomaisen suuri hyöty. Kaikki tiet pannaan kuntoon valtion varoilla ja senjälkeen ne julistetaan valtion ylläpidettäviksi. Sellaiseen on jo esimerkkejä olemassa, vaikka eivät koskaan olekaan valtioneuvoston jäsenet olleet samasta pitäjästä. Jokaisen ministerin oman talon tie tehdään viertotieksi siitä huolimatta, ettei olekaan siinä tarvittavaa anomusta kruununtorppareita

Jatko 6 sivulla.

Kantolan Kultasepänliike
TURKU. Eerikink. 8. Puh. 941.
Kulta- ja hopeateoksia,
Kihla- ja vihkisormuksia.
Alaan kuuluvia töitä, kuten merkkien valmistusta, kaiverrusta y.m.s. suoritetaan huolellisesti.
Suositellaan valkoisenväen ostopaikaksi!!

Khra Varpion

puhe ja puoluekuri kokoomuslehdistössä

Sunnuntaina, t. k. 4 p:nä oli Raumalla suuri isänmaallinen juhlatilaisuus, jossa puhuivat m.m. pankinjohtaja Iivari Koivisto ja ent. Vähänkyrön kirkkoherra, nyk. Rauman ensimäinen kappalainen Vihtori Varpio. Juhla oli kaikin puolin onnistunut ja innostava. Sanomalehdet ovat kertoneet khra Varpion puheesta m.m., että siinä arvosteltiin ankarasti marxilaisuutta ja sitä liehtovia puolueita. Tämä puhe, joka oli uskaliaan erikoislaatuinen siinä, että se m.m. arvosteli ankarasti myöskin kokoomuspuolueen heikkouksia, ei kuitenkaan tullut edes paikkakunnan kokoomuslehdessä "Länsi-Suomi" oikealla tavalla selostetuksi, vaikka mainittu lehti, kuten muistetaan, äskettäin piti "vallankaappauksella" siirtymän kokoomuksen kansanliikettä ymmärtävälle linjalle, oltuaan sitä ennen jyrkästi lapualaisvastainen. Lehden uudeksi nimelliseksi päätoimittajaksihan oli siirtynyt kansanedustaja, pormestari Aalto-Setälä. Sattuneen konfliktin johdosta on khra Varpio nyt Lakeuden Sanalle lähettänyt vastineen, joka puhunee itse puolestaan siitä, mihin puoluekuri tällä hetkelläkin kokoomuksessa vie. Khra Varpio kirjoittaa meille:

"Arvostelin ankarasti puolueita, m.m. kokoomusta ja "Uutta Suomea". Tästä oli seurauksena, että Aalto-Setälä meni ja korjasi toimittajansa valmiin selostuksen toiseksi ja pani minut punumaan sellaista, jota en ollenkaan ollut puhunut. Sain kuulla korrehtuurin, soitin hänelle ja luin hänelle esitelmäni ne kohdat, joitten nojalla hän muka kirjoitti siten kuin kirjoitti. Hän lupasi heti korjata virheet, mutta siitä ei tullutkaan mitään. Pyysin saada kirjoittaa vastineen, ja hän antoi siihen luvan. Kun vein sen, hän ei sitä painattanutkaan, vaan hylkäsi sen. Sanoi, että hän panee sellaisen kirjoituksen, että "selostaja on erehtynyt", mutta nyt minulle ilmoitettiin, että se pannaankin siten, "ettei selostaja ole erehtynyt". — Tästä näette, että kokoomukselle kelpaa niin kauan kuin me heitä palvelemme, mutta jos me heitä arvostelemme, silloin pannaan meidät pannaan. Turussa tämä jo tiedettiin, kun tänne soitettiin ja kysyttiin asiasta, mutta kun en tiedustelijaa tuntenut, en vastannut mitään.

Raumalla 7. 12. 1932.

Vihtori Varpio."

Lakeuden Sana

Osakeyhtiö perustettu

Viime torstaina kokoontui Seinäjoella Isänmaallisen Kansanliikkeen Etelä-Pohjanmaan piiritoimikunnan äskettäin valitsema Lakeuden Sanan toimitusvaliokunta. Tilaisuudessa päätettiin lehden taakse perustaa osakeyhtiö nimellä Lakeuden Sanan Osakeyhtiö. Samalla yhtiölle jo hyväksyttiin säännöt ja lähetettiin ne vahvistettaviksi perustamiskirjoineen. Yhtiön osakepääoma on 25,000 mk., ollen korotusmahdollisuus 75,000 mk:aan. Yhtiön hallitukseen tulee kuulumaan 7 varsinaista ja 4 varajäsentä. Heti sääntöjen tultua vahvistetuiksi toimitetaan osakemerkintä. Listojen tilauksia voi toimittaa jo sitä ennen.

Siihen asti kunnes osakeyhtiö pääsee aloittamaan toimintansa, valittiin toimitusvaliokunnan puolesta tuomari Ilmari Talvitie Seinäjoelta toimimaan lehden taloudellisena ylivalvojana, jääden lehden tähänastinen henkilökunta edelleen entisiin toimiinsa.

Kauppias
Aarne Pekki
KYLMÄKOSKI.
Puh. 10.
Halvalla joulutavaroita

Vääräkosken Paperitehdas

ÄHTÄRI

Vääräkosken pahvi

on kautta maailman tunnettu ensiluokkaiseksi

Ajatuksia

PÄIVÄN KYSYMYKSISTÄ.

Kun isänmaallinen kansa on juhlinut vankilasta päässeitä johtajiaan, on tähän iloon tuonut surua se, että on vielä paljon valkoiseen kansaan kuuluvia, jotka julkisessa sanassakin käyttävät halpamaista puhetapaa miehistä ja aatteista, joiden toiminta tähtää koko isänmaamme parhaaksi.

Onko osalle valkoista kansaamme todella puolue-elämä rikki repivine politikoitsemisineen niin rakasta, ettei siitä edes osaa raskia uhrata yhteisen Valkoisen Suomen hyväksi? Onko valkoisiliekin sosialismi jo sen arvoinen, että sitä kannattaa suosia ja sitä vastaan taistelevia aatteita vastustaa? Onko ihmiskunnalla ja eritoten kansallamme jotakin kiitollisuuden velkaa sosialismille? Onko se tuonut meille sellaisia henkisiä ja taloudellisia arvoja, joitten takia sen voimistuminen ja toiminta maassamme täytyy olla oikeutettua ja turvattua? Täytyykö meidän Venäjän kohtalo silmäimme edessä edelleenkin vastustamatta antaa sen jäytää pala palalta niitä perusteita, joilla yhteiskuntajärjestyksemme lepää? Pitääkö meidän unhottaa, mitä sosialismi on meilläkin tehnyt?

Vapaussotaa ja sen uhreja muistaessa tulee monasti murheella ajatelleeksi, että heidän maksamaansa vapautemme hintaan on enää turha vedota, sillä heidän äänensä on lakannut monelle kuulumasta. Heidän uhrinsa on unhotettu, eikä nykyisen politiikkaa palvovan kansan "sovi" enää heitä muistella, sillä se ääni, mikä heidän lepopaikaltaan kuuluu, rikkoisi vain sitä laillisuusrintamaa, jonka innokkaimpia "kannattajia" nyt tällä hetkellä sosialistien riveistä löydämme. Ja onhan tiedossamme monet pakoon päässeitten kauhunkuvaukset maasta, missä sosialismi on toteutettuna. Sillä todellisuudessa kommunismi ja sosialismi ovat yhtä. Näimmehän kommunistilakeja luotaessa, miten läheinen suhde näillä saamasta juuresta kasvaneilla, samanlaiseen päämäärään pyrkivillä veljeksillä on. Siksi ei valkoinen kansa saa olla toimetonna, eikä kuluttaa voimaansa keskinäisessä eripuraisuudessa, ei lakikirja kädessä, sen puustainta hiusta halkoen tutkia, milloin jokukaan isänmaan asialle lämmennyt on innoissaan hairahtunut tai ollut pakotettu toiminnassaan poikkeamaan säännöistä, joiden laatijalla ei ole ollut näistä kysymyksistä ja tästä ajasta aavistustakaan. Ja sosialistithan ovat valtaan päästyään valmiit kumoamaan lakimme ja koko yhteiskuntajärjestyksemme. Mieli tekee kysyä: Olisitko, valkoinen mies — ja vaaleanpunanenkin — valmis vaihtamaan olotilasi Venäjän työläisen ja talonpojan kanssa? Miellyttäisikö työnteko silloin, kun selän takana työn valvojalla on piiska ja pistin? Ihailetko niiden asemaa, jotka ovat uhreina jokapäiväisissä joukkoteloituksissa? Uhreina, joiden rikos on se, että he kaipaavat kotia, tahtoisivat tyydyttää itsessään sitä jumalankaipuuta, joka jokaisen rinnassa on ja unelvoivat vapautta, joka jokaisella porvarillisen yhteiskunnan jäsenellä on. Mutta tässä "työläisten ja talonpoikain" luvatussa maassa ei sallita puhetta ja ajatusta tosi vapaudesta. "Veljeydestä, toveruudesta ja tasa-arvosta". Sellainen puhe rangaistaan kuolemalla tai vankeudella, sellaisella, jolle tuskin keskiajan inkvitio vertoja vetää. Suomalainen talonpoika, epäiletkö karun peltomme leipää antavan silloin, kun sitä orjapakkotyöläisenä muokkaa?

Tälläisen olotilan muodostamiseksi meillä tehdään työtä joka päivä, sen luomiseen vaaditaan rajatonta vapautta ja valtion varoja. Valkoinen kansa, velvollisuutemme on yhtenä miehenä nousta näitä pyrkimyksiä vastustamaan. Me emme taistele työväkemme oikeutettuja etuja vastaan, meidän on vain puhdistettava kansamme sosialismin saastasta ja näin turvattava kalliin isänmaamme vapaus ja tulevaisuus. Vaalikaamme yhteisesti Valkoista Suomeamme, tehden työtä silloin, kun vielä päivä on. Muistakaamme Aadolf Iivar Arvidsonin sanat: "Herran käsi ei tue sitä kansaa, joka itse on valmis sortumaan".

Koura 27—10—32.

Valkoinen työmies.

STALINISMI

Kommunismin päämääränä

Jatk.

Stalinin vallanlähde on siis puolueen yleissihteerin virka ja toimeenpanoelin poliittinen toimisto, tuki ja turva Ts. KK. Tuo poliisivaltaisen valtioaatteen huippusaavutus on yksin Stalinin luoma järjestelmä. Hän on ihmiskunnan väkivaltaisen onnellistamisen korkein valtias, ja stalinismi on sen korkein aste, jolle Marxin, Engelsin, Lasalle'in ja Leninin opit ovat olleet vain päämäärään vieviä esiasteita. Niinkuin sanottu tahtoo hän tehdä ihmiskunnan onnelliseksi väkipakolla. Siksi on hänen valtakuntansa vankila. Siksi se on historian suurin, inhimillisyydestä vapaa poliisivaltio. Se on sotakommunismin suuri koekenttä. Perustekijät: maailmanvallankumous yhdessä maassa, 5-vuotissuunnitelma ja maatalouden kollektivisointi. Tämä vallankumous yhdessä maassa sen tähden, että maailmaa onnellistava kumous on viivästynyt hieman, ja kapitalismikin on nostanut päätään kaikesta huolimatta Venäjälläkin. Se onkin ollut Stalinin suurimpia suruja viime päivinä, lukuunottamatta hänen vaimonsa Nadja Allelujan kuolemaa. Sitävastoin proletariaatin militarisointi on kantamassa loistavia hedelmiä.

Stalin on lausunut, että Venäjä on vain ponnahduslauta maailmanvallankumoukseen. Hänelle ei merkitse mitään, sortuuko satamiljoonainen kansa hänen kokeiluissaan. 5-vuotissuunnitelma, joka on ihmeellisimpä byrokraattisen neron tuotteita, perustuu siihen, että Venäjä muka olisi maa, joka tulisi joka suhteessa ominsa toimeen. Kylläkin mielettömyyttä, mutta valtavalla reklaamilla on Venäjä saatu se uskomaan. Tarkoitus on koneellistaa maa niin, että se voisi tukehuttaa Länsi-Euroopan teollisuutensa tuotteisiin. Toinen asia: propagandaan ja ulkomaiseen valmisteluun tarvitaan rahaa, siksi dumpataankin kaikkea, mitä suinkin voidaan, hinta ei merkitse mitään. Rahaa täytyy tulla tavalla tai toisella. Ja niin kasvaa suunnattomia tehtaita ympäri maata Harbinista Itämeren äärille. Tämän ajatuksensa on Stalin ajanut tähän asti hirvittävällä johdonmukaisuudella: sen tähden tekee kansa pakkotyötä Kauko-Karjalan metsiltä Vladivostokin satamaan asti, tehtaitten koneitten ääressä seisoo miljoonia, talonpoika saa luovuttaa viimeiset jyvänsä, naiset hiuksensa ja sormuksensa; kaikki vain 5-vuotissuunnitelman toteuttamiseksi. Terrori, orjuus, reklaami kaikissa muodoissaan on tuon valtavan suunnitelman säestystä.

Kaikkea tuota johtavat vain yhdet aasialaiset fanaattiset aivot: Stalin. Hän ajaa Venäjää onnen haavetta kohden, väläyttelee reklaameissa kuvia paratiisista, joka on tuleva muka sitten, kun 5-vuotissuunnitelma on toteutettu.

Pahinta vastusta tekee mushikka, "tyhmä" talonpoika. Hän ei ole koskaan innostunut maailmanvallankumouksista, vielä vähemmin, kun tsekisti hakee laarista viimeiset jyvät ja vie viimeisen lehmän proletariaatin onnellistamiseksi. Onkin tuon tuostakin syntynyt kapinoita talonpoikain keskuudessa, mutta tsekan erikoisjoukot (tson) ne verisesti ovat lopettaneet. Kun talonpojat on kollektivisoitu ja "kulakit likvidoitu", s.o. ryöstetty, on Venäjän kansa kollektiivista massaa, jolla ei enää ole omaa sieluakaan; kaikki kuuluu puolueelle ja sen kautta Stalinille.

Sitten kun näin on käynyt, tuodaan maailmanvallankumous venäläisten pistimien kärjissä Eurooppaan. Nyt jo he sanovat, että "laho Eurooppa" on vain heidän otettavissaan. Ja punaisen imperialismin sotapsykoosia tartutetaan parhaillaan väestön kaikkiin piireihin. Tunnettu Venäjän tuntija Leo Gershun kertoo (U. S. N:o 312 1932) mielenkiintoisia asioita tuon joukkopsykoosin viimeaikaisesta leviämisestä. Tätä sotakomissari Voroshilovin sanojen mukaista "kansan sielun militarisoimista" edistetään naisten ja lastenkin keskuudessa muodostamalla heistä omia taisteluyksikköitä, että oltaisiin valmiita, kun 5-vuotissuunnitelma on ajettu läpi. Hallituksen alituiseen saarnaama dogmi "sotaisesta ratkaisusta proletariaatin ja kapitalistisien valtioitten välillä, joka on välttämätön", on ollut sielullista esityötä nykyiselle sotaiselle innolle. Tässäkään asiassa ei pelätä enää muuta kuin venäläistä talonpoikaa ja hänen vastustustaan. Sitä sanovat kommunistit "talonpojan kolkuttamiseksi kasarmin ovelle". Sekin tietysti tukahdutetaan, jos on tarvis.

Koko kommunistisen puolueen on vallannut Stalinin ajatus: tuhota länsimainen sivistys ja perustaa maailmasta aasialainen kollektiivivaltio. Tähän tähtää punainen imperialismi, vaikkakin Litvinov onkin kansainliitossa tehnyt hyvinkin kouraan tuntuvia aseistariisumisehdotuksia, mutta ne ovat vain silmänlumetta, että Venäjä saisi aikaa toteuttaa viisivuotissuunnitelmansa ja sitten ...

Yllä on hieman hahmoiteltu Stalinin fanaattista haavetta ja hänen diktatuurinsa mekanismia. Jo ylläolevastakin huomaa, kun tekee objektiiviset johtopäätökset, mitä meillä on idästä odotettavissa.

Isänmaalliset kansalaiset se panee vakavasti ajattelemaan: onko meillä Suomessa varaa antaa asioitten luistaa nykyisen liberalismin laveata tietä? Riidellä pienistä etupyyteistä silloin, kun meidän tulisi yhteisenä rintamana varustautua vanhaa, mutta nyt kahta vaarallisempaa vastustajaamme vastaanottamaan? Tulisi muistaa, että olemme ensimmäinen etuvartija vastaanottamaan tuota punaista hyökyaaltoa, kun se kerran tulee. Sillä niin kauan, kun Stalin on ohjaksissa, tiedämme hänen ainakin yrittävän ajaa suunnitelmansa läpi.

Kotimaisista punaisista aineksista on ensin vapauduttava, ja niitä, jotka veljeilevät punaisten kanssa, vaikkapa vain siltasaarelaisten, ei tulisi pitää enää miehen mittaisina. Sillä mitä muuta on stalinismi, kommunismi, demokratia, valtiososialismi ja liberalismi kuin — isänmaattomuutta!

Lapua, marrask. 1932.

T—o A—o.

Mietteitä

"PUNAPAITOJEN VUOSIPÄIVÄNÄ" JOULUKUULLA 1932.

Motto: Sini-musta.

Sininen on taivas,
usko ja ystävän uskollisuus.
Musta on maa,
murhe ja maailman kavaluus.

Sininen on taivas
valo ja jalous sydämen.
Musta on maa,
riita ja petturuus ihmisten.

K. S.

Ylläolevat sanat kirjoitin erääseen vieraskirjaan tapahtuman vuosipäivänä, jolloin pienoinen joukko sinimustia oli kokoontunut viettämään tämän, sittemmin niin monivaiheisten tapahtumain sarjan aikamisen muistoa. Ilta kului muisteloiden merkeissä, monet tapaukset vierivät elävästi kerrottuina tuttavallisessa keskustelussa. Eivät hevillä lähde mielestä kuvaukset, joita tapauksiin osaaottaneet kertoivat näiltä vaiherikkailta ajoilta. Tämmöiset muistelma-illat herättävät jälkeenpäin sarjan mietelmiä ja ajatuksia. Elämähän on koulua, jossa ihminen kokoilee kokemuksia ja opetuksia. Nämä eletyt päivät ovat tuoneet mieleeni toisen ajan ja toisenlaiset tapahtumat. Niin erilaisia kuin ne keskenään ovat olleetkin, on niillä ollut jotain henkistä yhtäläisyyttä. Molemmissa tapauksissa on Suomen karhu noussut takajaloilleen ilmaistakseen oikeuskäsityksensä.

Tarkoitan aikaa, jolloin puhuttiin passiivisesta vastarinnasta, kagaaleista ja aktivisteista. Ne, jotka olivat silloin mukana, muistavat, miten sorron ies painoi kansaa ja maata. Vieraan vallan pistimet, Siperia ja vankilat levittivät mustat siipensä. Vaikka tätä aikaa ei sellaisenaan voida rinnastaa nykyaikaan, tahtovat ajatukset niitä jollain tavoin lähennellä. Opetukset, joita molemmat ajat ovat antaneet, ovat erilaisuudestaan huolimatta yhdensuuntaiset.

Jos asetamme kaksi kovaa vastatusten, murtuu heikompi. Toisaalta taas tiedämme, että kivi on kovaa ja vesi pehmeätä, mutta vesi kykenee murtamaan kiven, sillä se tunkeutuu salaisiinkin rakosiin, joissa se pakkasen kanssa saa ihmeitä aikaan — ajanmittaan. Olemme koettaneet kovaa kovaa vastaan, murtumaa ei ole syntynyt, mutta aines on molemmin puolin kovettunut. Ulkonainen voima on ollut tehoton siten, että se ei ole kyennyt saamaan aikaan ratkaisua. Tämä opettaa meille sen, että ulkonainen voima ei ole tällä kertaa ratkaiseva ja määräävä tekijä. Miksi, kysynee joku. Siksi, että asian ydin on kovaa, sen juuret laajalla ja syvässä. Nyt taistelee maailmassa vain kaksi vastakkaista voimaa keskenään, ja näitten välinen ratkaisu viipyy niin kauan kuin rintamain

Politiikka puolikuun valossa...

Kun Honkimäen suurjuttu nyt on lykkäytynyt taas kotvaksi aikaa, haluamme virkistää kansalaisten muistia — "jottei totuus unohtuisi" — pienellä piirroksella Honkimäen monista episoodeista. Kun min. Niukkasen agentti, levottomuuksien "seuraaja" Kalle Haapalainen ryypiskeli aamuyöllä pullakahvia min. Lahdensuon salissa, kärvistelivät eräät ohikulkijat Honkimäen liiterissä viluissaan. Mutta vaikka kuunpuolisko olikin kelmeä, lämmitti "Haapalaisen vankeja" Honkikaartilaisten sotainen, vuodelta 1917—18 tuttu ulkoasu. Viita taas vietiin loisto-Buickilla lämmittelemään Vaasan linnaan. Hänen sellinsä olisikin nyt taas vapaana, jos niinkuin esim. joku ent. ministeri sattuisi sitä tarvitsemaan.

Talvivaatteenne

saatte kuntoon meillä

Vaasan Kaunovärjäämö & Kemiallinen Pesulaitos

E. A. MOLANDER

Vaasa, Kauppapuistikko 23. Puhelin 13 86.

Myllymäen Kauppa Osakeyhtiö

MYYMÄLÄT:

Myllymäellä

ja

Pylkönmäen kirkonkylässä

Edullisin ostopaikka paikkakunnalla.

Pappi ja politiikka

LAKEUDEN SANALLE OPETT. K. KUJANPÄÄ

Jatk.

Tämän jälkeen olisi saatava asiaan valaistusta uuden testamentin pohjalta. Mikä on siellä ajatus kristityn suhteesta maallisiin rientoihin, politiikkaan y.m.?

Ajatelkaamme ensinnäkin Jeesuksen omia sanoja opetuslapsilleen. Hän sanoi heille: "Te olette maan suola", ja "Te olette maailman valo". Opetuslasten tuli olla ihmiselämässä terveeksitekevänä suolana ja valona. Ja Isälleen Jeesus puhui heistä näin: "En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelisit heidät pahasta", ei pois maailmasta, vaan varjeltumista sen pahasta. Ja viimeksi Hän käski opetuslapsiaan "menemään kaikkeen maailmaan ja tekemään kansat Hänen opetuslapsikseen". Jos taas katsomme Kristuksen ja Hänen edelläkävijänsä Johannes Kastajan suhdetta maailmaan, niin näemme, että heillä oli siihen sama asenne kuin profeetoilla vuosisatoja jopa tuhansia ennen. Muistakaamme temppelin puhdistamista! Siinä esiintyi pyhää ja puhdasta kiivautta Jumalan kunnian ja pyhyyden puolesta. Sen ajan bolshevismi oli tunkeutunut jo itse pyhäkönkin seinien sisäpuolelle. Ja Jeesuksen ankarat tuomion saarnat fariseusten syntejä vastaan ja Johannes Kastajan terävä ja koristelematon parannussaarna kansalaiselämässä vallitsevia vääryyksiä ja paheita vastaan oli puuttumista näihin epäkohtiin. "Te kyykäärmeiden sikiöt ..." jyryää korven apostoli, Kastaja, ja Jeesus voivoittaa: "Voi teitä kirjanoppineet ja fariseukset, te olette valkeiksi maalattujen hautain kaltaiset, mutta sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea riettautta", "Teillä on isänänne perkele ja (tämän) isänne himoja te tahdotte noudattaa". Jumalallinen vanhurskauden tuomio ja totuuden parantava sana suunnattiin kohti syntien ja mädännäisyyden keskusmiehiä ja keskusilmiöitä, jotka jäytivät kansan siveellisiä uskonnollisia ja kansallisia elämänjuuria. Ketään ei siinä säästetty, ei kansan hallitusmiehiä eikä itse kuninkaitakaan, vaikka henki menköön, niinkuin on mennyt isienkin ... Tämä oli puuttumista kansalaiselämän kulkuun, se oli tavallaan sekin "politiikkaa", mutta ei sitä politiikan itsensä takia, vaan Jumalan vanhurskasten vaatimusten täyttämiseksi. Johannes Kastaja, Jeesus itse ja apostolit olivat tässä mielessä suurten riitojen miehiä, jotka löivät rajaa auki Jumalan valtakunnan ja maailman välillä, synnin ja vanhurskauden eroittamiseksi toisistaan. Siinä täytyi mennä rikki välit miehen ja vaimon välillä, lasten ja vanhempain välillä, kansalaisten ja kansalaisten välillä. Totuuden tuli saada paikka ihmisten kesken, joiden tuli asettua joko sen puolelle tai sitä vastaan, mistään keskivälistä se ei tietänyt. Raamattu ei tunne muita suuntia kuin vasemman ja oikean, ei mitään keskustapuolueita sanan nykykielessä suhteessa jumalalliseen vanhurskauteen. Mutta niinkuin ei tämä totuus silloin kelvannut kaikille niille, joita se kirvellen kosketti, vaan toiset paatuivat ja vain harvat nöyrtyivät, tulipa tuo julistus kenen kautta tahansa, papin tai maallikon, tai vaikkapa aasin suusta, kuten Luther on sanonut, niin ei se kelpaa tänäkään aikana. Toiset paatuvat ja kiristelevät hampaitaan vain harvat taipuvat sen alle.

Näemme niinollen raamatusta sekä vanhan liiton että uuden liiton ajalta, että Jumalan herättämien välikappaleiden tehtävä oli ensikädessä uskonnollista ja hengellistä laatua, mutta että siihen kuului myöskin parannustyö jumalanpelon juurruttamiseksi kansan yhteiseen elämään. Ja uuden testamentin mukaan kaikki kristityt ovat Herran pappeja, joiden on levitettävä Jumalan valtakunnan sementä, he ovat kylväjiä, mutta he ovat, huomatkaamme tämä, sen ohella hengen sotilaita, joiden on taisteltava Herran tuntoa poikevaa hallitustapaa vastaan, itse hallituksia vastaan ja pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan alla, niinkuin suurin apostoleista, Paavali, velvoittaen lausuu.

Tältä yleiseltä ja yhteiseltä kristilliseltä pohjalta on arvosteltava nykyaikana sekä kristittyjen yleensä että papinkin suhtautumista valtiollisiin ja yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Toisille voidaan antaa siihen kuteumus ja vissit tehtävät paikallaan kaikille ei sitä anneta ja heitä pidetään paikallaan niin kauan kuin Jumala heitä tarvitsee. Jos heitä ei kuunnella vaan kansa kääntää selkänsä julistetulle totuudelle, otetaan tällaiset Herran antamat miehet siltä pois, taikka jos he ovat tehtävänsä täyttäneet, päästetään heidät siitä irti.

välillä hoipertelee epäkypsä massa, joka ei tiedä, kumpi puoli on parempi.

Kun asioita seulotaan valtiollisilta, yhteiskunnallisilta ja taloudellisilta puolilta, niin kaiken ytimenä on vain kaksi: Kristus ja perkele, jotka määräävät jakoperusteen. Tästä seuraa, että taistelua pahaa vastaan ei tule käydä siten, että vain sitä itseään pöllytetään niskakarvoista, vaan taistelu on suunnattava tuota epäkypsää massaa vastaan. Tässä ei riitä sanoa vastaan, sillä toiminta ei ole vain vastustamista, vaan kalastamista.

Vastustajamme on jo aikoja sitten varustautunut kalaretkelleen. Siksi se on niin vireä, kun sen saalistaminen on satoisaa. Ollaan salaa, niin saadaan kalaa, sanoo sananlasku. Tämän ohjeen on vastustajamme omaksunut. Se ärhentelee kotitanhuallaan ja kiinnittää naapurien huomion itseensä sillä aikaa, kun talon muu väki hoitelee verkkoja. On siis riittämätöntä taistella vihollista vastaan, vaan toiminnan voimakeskus on siirrettävä myös kalastuslinjalle. Kalastus ei kysy voimatekoja sylipainissa, vaan sen taistelu on kymmenen kertaa vaikeampaa henkistä taistelua.

Se viittaa passiivisiin keinoihin pahan vastustamisessa ja voimakkaaseen aktiivisuuteen kristillisellä ja eetillisellä linjalla, vastapainoksi vihollisen antikristillis-moraalittoman valhe-illusionistisen maailmankatsomuksen salakavalalle silmänlumetyölle, jolla se puolestaan kalastelee hapuilijoita.

Kiinni työhön myös tästä päästä oikein suomalaisella sisulla. Aika ja työ antavat voiton. Kilpajuoksu ei kestä kauan näin pienen kansan keskuudessa. "Minä ja minun huoneeni palvelemme Herraa" — olkoon taisteluhuuto ja tunnussana.

K. Stenbäck.

Kirjapalsta

Otavan suuri kirjapaja Helsingissä on ollut kovassa käynnissä tänä syksynä. Huonosta ajasta ei siellä ole puhuttu mitään. Ja kyllä sieltä ovat lastut ja säkenet lentäneeetkin. Hyvää henkistä sapuskaa tarjoaa talo Suomen kansan joulupöytään. Poimimmekin tässä herkut ja kermat päältä kansalaisten hyppysiin.

F. E. Sillanpää, meidän kuulu kirjailijamme, on saanut valmiiksi uuden etevän romaanin Miehen tie. Se on taas alusta loppuun mestarin käsialaa, väkevätunnelmainen, kiinteä ja terävästi critelty kansankuvaus tutusta hämäläisestä ympäristöstä. Tietysti se on tämän vuoden kotimaisista romaaneista harrastajain hankittava.

Unto Karri, joka Etelä-Pohjanmaalla tunnetaan kuin vanha viisi penniä, mukava mies ja väkeväottemen kirjailija, on pukannut tämän syksyn markkinoille taiteellisesti kypsimmän romaaninsa Virta painaa ja nuori, hienostunut kirjallinen leijonamme Arvi Kivimaa, joka Greifswaldin yliopistossa takoo saksalaisten päähän suomenkielen aakkosia, psykologisen romaanin Hetki ikuisen edessä, joka tarjoaa hartaalle lukijalle unohtumattoman elämyksen.

Merkillinen Riku Sarkola on nyt "tanssiaisten jälkeen" puserranut kokoon romaanin Enkelten kiusaaja, johon Etelä-Pohjanmaallakin tutustutaan pelkästä uteliaisuudesta. Sarkola on omalaatuinen kirjallinen hurjastelija, mutta tässä kirjassa hän näyttää jo kynsiään, joka merkitsee sitä, että siitä päästä saattaa sataa vaikka mestariteoksia, jos ei hallaa tule.

Naiset ovat tänä syksynä kirjoittaneet aika pinkan romaaneja. Se akkaväki onkin väkipäistä, kun se rupeaa. Kyllähän me eteläpohjalaiset sen tiedämme. Elsa Soini — Agapetuksen sisar — teki penikkana ollessaan paljon syntiä, mutta paljon niistä saa hän anteeksi romaanillaan Rouva Johtaja, joka on terävä ja tyylillisesti ehyt yhteiskunnallinen romaani, hyvä kirja. Hellä Raila on pistäytynyt vaihteeksi poppamiesten pariin ja tuloksena on ollut hänen tähän asti paras kirjansa Käärmetyttö. Sen lukee mielellään kaksipulttuinen maskuliinikin, sillä Hellä Railan olemuksessa on roima annos ehta miehisiä piirteitä. — Hilja Haahden uusi teos, romaanin ja muistelmateoksen välimuoto Kotini puhuu on taas herkkä ja lämmin taiteellinen hartauskirja, oikea kodin pyhyyden ylistyslaulu ja sellaisena mitä sopivin joululahja.

Hyvä ystävämme, ballaadimestari ja älyniekka Heikki Asunta, joka ehdottomasti on nuoren runoutemme alkuvoimaisin edustaja, saa kohta kirjakauppoihin uuden, väkevän ja muotovalmiin runokokoelmansa Metallisepele. Se on, eteläpohjalaiset, meidän runokokoelmamme. Siinä puhutaan kieltä, jota me ymmärrämme ja henki on sama kuin näilläkin lakeuksilla.

Tunnettu runoilija L. Onerva on täksi jouluksi saanut valmiiksi Suomen kansalle todellisen aarteen, suurimman runoilijamme Eino Leinon elämäkerran. Se on ystävän ja runoilijan ymmärtävällä ja taiturikädellä tehty, tiivis ja joka sivultaan mielenkiintoinen kansalliskirja, joka pitää ostaa jokaiseen sivistyneeseen kotiin.

Tohtori Juhani Rinne on äitynyt laskemaan pula-aikana markkinoille oikean loistoteoksen Pyhä Heurik, piispa ja marttyyri, erinomaisen uljaan ja mielenkiintoisen kirjan, joka historiamme harrastajalle aukaisee maallisen taivaan. Mutta tämä samoin kuin prof. E. N. Setälän monumentaalinen Sammon arvoitus vaativat lihavaa lompsaa. Molemmat ovat suurten, komeiden, mahtavien ja rikkaiden herkkupaloja, mutta valitettavasti me kaikki emme ole sellaisia. Saamme vesi suussa katsella, kun rahallinen lähimmäisemme kantaa näitä komeita kirjoja pöydälleen.

Erkki Kivijärven Johdatus puhetekniikkaan on paras suomalainen puhetaidon oppikirja. Sen tutkittuaan ja opiksi otettuaan uskaltaa avata suunsa vaikka missä, jos vaan sanomista piisaa.

Kenraali Jalander, joka on hirmuisen kuuluisa mies, on julkaissut komeana sidoksena muistelmansa toiminnastaan Kaukaasiassa ja muualla ennen vanhaan, jännittävinä ja kovina aikoina. Ne on taitavalla ja notkealla kynällä pannut paperille kenraalin puoliso, kuuluisa laulajattaremme Aino Ackté-Jalander. Siksi ne ovatkin mitä maukkainta lukemista. Ja maku yhä paranee, kun kenraali ehtii muistella joskus myöhemmin näitä tämän ajan toilauksia. Mutta nyt saamme tyytyä näihin vanhempiin asioihin.

Näiden lisäksi on Otavalta tulossa ainakin kolme mielenkiintoista teosta. Prof. J. J. Mikkola on tarkastanut jännerästi S. F. Platonovin Venäjän historiaa, joka nyt painetaan suomeksi. Siitä me saamme oikein perin juurin tietää, mitä se ryssä on pelmuillut vuosisatojen varrella siellä avarassa ja kaalilta tuoksuvassa isänmaassaan. — Tunnettu Venäjän olojen tuntija Juho Timonen lähettää meille oikean pommin: Leninin — itse sen pääjeun — elämäkerran. Tietysti me luemme sen hotkaisemalla, sillä aika piruhan se oli miehekseen, kun meinasi puettaa punaisiin paitoihin koko maailman. Eihän meille tänä jouluna tämän mielenkiintoisempaa kirjaa tarjotakaan. — Kolmas tulossa oleva kirja on A. Koskisen muistelmateos pimeästä Afrikasta, Tienoilta, missä aurinko paistaa suoraan kulkijan päälaelle. Siinä on tulossa vasta oikea kiehuva kirja, ja tietysti me, jotka kärvistelemme täällä pyryn ja pakkasen ja isojen sateitten piiskattavina joulunpyhätkin, käväisemme tämän kirjan avulla Afrikassa lämmittelemässä. Se onkin mojovaa: lämmitellä jalkapohjiaan takkakivellä poronrajassa ja olla mielikuvituksessaan Afrikassa. Vaikka jos me, lumen ja jään tuttavat, sinne oikein elävinä joutuisimme, niin tietysti me siellä sulaisimme kuin talikynttilät kuumassa uunissa. Lukeminen on joka tapauksessa terveellisempää.

Tässähän sitä onkin rutkasti Otavan talon parasta herkkua joulunpyhiksi. Hyvää on tullut ja on tulossa sieltäkin. Se on merkkinä siitä, että parempiin aikoihin tässä ollaan hiljakseen menemässä, vaikka kulku käykin monen mutkan kautta.

Metiäinen.

Riippumaton velaksiantajasta ja riippumaton takaajista on odottamattomienkin menojen kohdatessa se, joka on kerännyt riittävän vararahaston.

Ellei Teillä sellaista ole, alottakaa sen keräämi-nen tänään.

SÄÄSTÖPANKIT maksavat korkeimman talletuskoron.

Etelä-Pohjanmaan Säästöpankkiyhdistys

ILMOITUS

Lakeuden Sanassa

luetaan tarkkaan.

SEN TEHO

on varmasti hyvä, sillä levikkialue on laaja ja iukijakunta ostokykyistä.

Ostolan Höyrysaha Oy.

AHTÄRI

Myymme

KILPAILUHINTOIHIN KAIKENLAISTA HÖYLÄTTYÄ JA RAAKAA PUUTAVARAA SEKÄ RIMAHALKOJA

Ostamme

METSIÄ JA HANKINTATUKKEJA

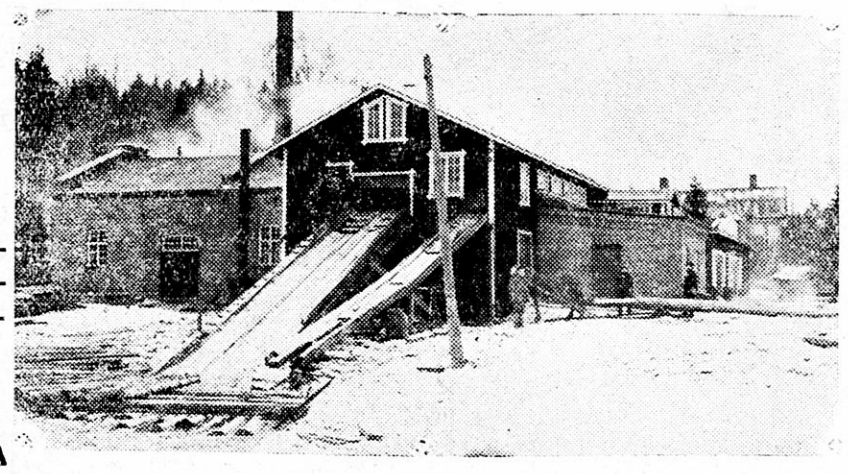

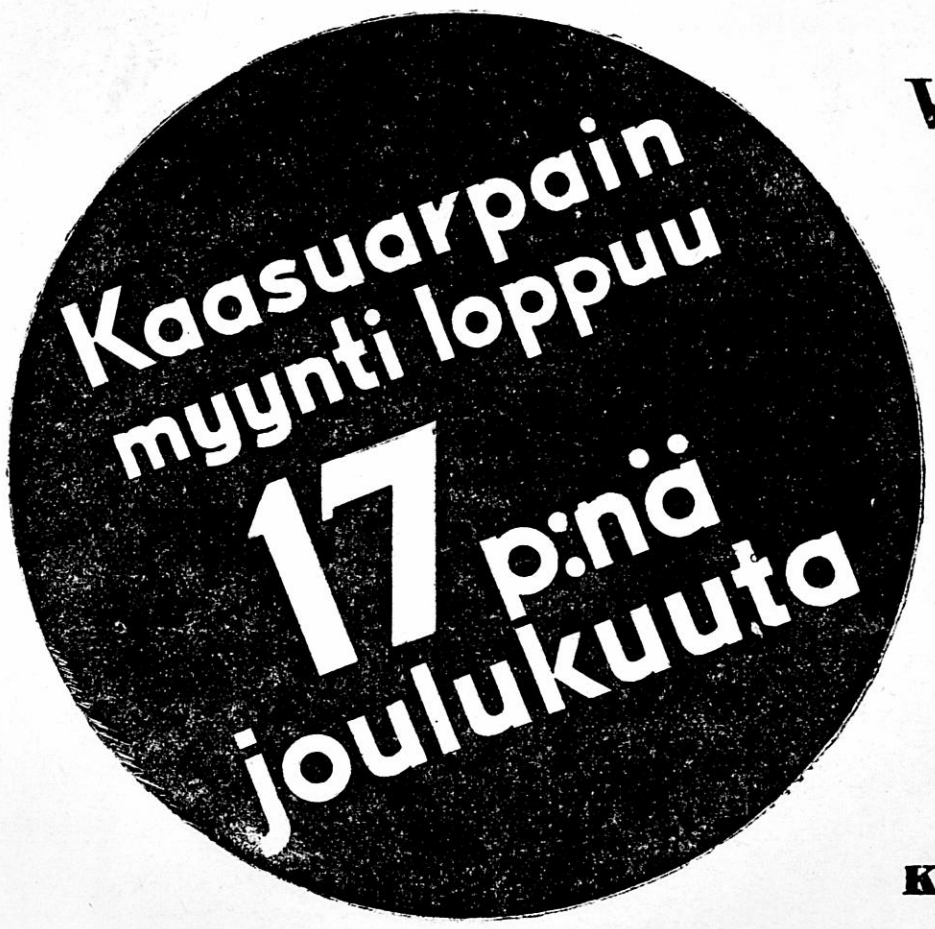

Vielä ehditte mukaan

miljoonia voittamaan!

20 päivänä joulukuuta arvotaan 10,000 valtion palkinto-obligatiota, arvo yhteensä 2 miljoonaa markkaa. Yhdellä ainoalla 100 mk:n kaasuarvalla saatatte voittaa 1,500 palkinto-obligatiota, arvo 300,000 mk. Tällä 1,500 kpl:een obligatiomäärällä on mitä suurimmat edellytykset voittaa valtion palkintoarvonnoissa

1/2 miljoonaa markkaa 9 eri kertaa

— lukuisista pienemmistä voitoista puhumattakaan.

18 Mutta muillakin voitoilla — jopa yhdellä ainoalla palkinto-obligatiolla — Te osallistutte 9:ään valtion palkintoarvontaan, joissa jaetaan voittoina yhteensä

miljoonaa markkaa

Toimikaa ripeästi. Arpoja on ollut 1,000:lla kaasuarpain myyjällä keskimäärin vain 50 arpaa kullakin, — joten ne voivat pian loppua. Kaasuarpoja myyvät m.m. raha-arpojen myyjät, useimmat pankit, S.O.K:n jäsenosuuskaupat, tupakka-, paperi- ja kirjakaupat sekä allamainittu Arpajaistoimisto.

KAASUARPAJAISTOIMISTO, Helsinki

KAISANIEMENKATU 13. PUHELIN 26 872.

Kaasu- ja pommihyökkäykset asutuskeskuksia vastaan.

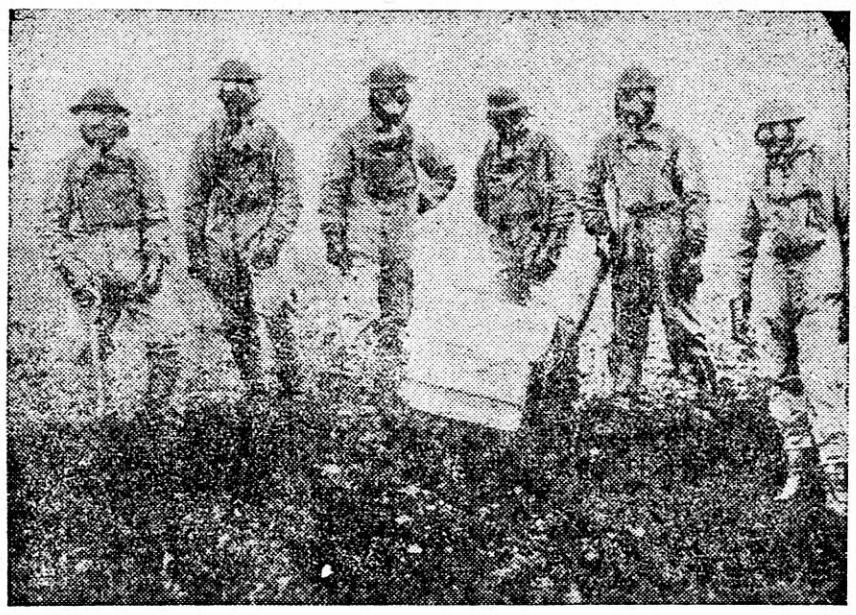

Engl. sotilaita kaasuhyökkäysvalmisteluissa.

Käytettäessä kaasuja rintamantakaisia maaleja vastaan, tulee etupäässä kysymykseen kaasutus lentokoneesta. Tätä kaasutustapaa ei käytetty vielä maailmansodassa, vaan se on kehitetty vasta sodan jälkeen. Kaasutus lentokoneesta voidaan suorittaa joko kaasupommeja käyttäen tai ruiskuttaen kaasuneste ensin ilmaan, josta se sitten sateen tavoin painuu maaha.

Kaasupommit ovat räjähdyspommeihin verrattuna suhteellisen pieniä, paino n. 25—100 kg. Pommit sisältävät n. 50—70 pros. painostaan kaasuainetta. Pienikokoisia pommeja käyttäen kaasuaine leviää tasaisemmin kaasutettavalle alueelle ja maahan jää laajemmalle alalle nestemäistä kaasua. Siitä johtuu tehokkaampi kaasuvaikutus kuin raskaita kaasupommeja käytettäessä. — Tehokkaan ja pitemmän aikaa jatkuvan kaasuvaikutuksen aikaansaaminen vaatii n. 200—300 kg. sinappikaasua hehtaaria kohti ja nykyaikaisen pommikoneen kantokyvyn ollessa 500—2,000 kg. on laajempien alueitten kaasutus melkoisen vaikeata.

Käytettäessä vähemmän kaasua (pommeja), ei kaasutus muodostu tasaiseksi. Nestemäinen kaasuaine jää pommien räjähdyskuoppien ympärille (50 kg:n pommin saastuttaman alueen suuruus on n. 3,000 neliöm.) ja haihtumisen kautta muodostuneen pilven kaasupitoisuus jää myöskin pienemmäksi ja kokonaisvaikutus näin ollen vähäisemmäksi. Mutta näinkin käytettyinä ovat esim. sinappikaasun vaikutukset huomattavia silloin, kun asutuskeskuksissa ei ole ryhdytty tarpeellisiin suojelutoimenpiteisiin. Tällaisissa tapauksissa on kaasujen käytön seurauksena voimakas moraalinen vaikutus.

Lentokoneesta suoritettava kaasutus kaasusateen muodossa, jolloin kaasuaine ruiskutetaan erikoisista painesäiliöistä ilmaan, on nykyjään vielä osittain kokeiluasteellaan. Hyökkääjän kannalta asiaa arvostellen on menetelmällä erinäisiä etuja kaasupommien käyttöön verraten. Mutta samalla ovat haitat kuitenkin melkoiset, joten jää kyseenalaiseksi, saattaako menetelmä tulla kysymykseen muulloin kuin hyökkäyksissä ilmatorjuntavälineitä vailla olevia paikkakuntia vastaan. Kaasutuksen suorittaminen vaatii nimittäin noin 500—700 m:n lentokorkeuden, joka hyökkääjälle saattaa muodostua vastustajan ilmatorjuntaelimien toiminnan takia hyvinkin tuhoisaksi. Jos kaasutus suoritetaan korkeammalta, ehtii kaasu haihtua ilmaan, ennenkuin se tehoisana saavuttaa maan pinnan. Ainoa etu, minkä hyökkääjä tätä menetelmää käyttäen edullisissa olosuhteissa voi saavuttaa, on kaasun levittäminen laajalle alalle, minkä se voi suorittaa melko huomaamatta.

Lentokoneesta levitettäviksi tulevat kysymykseen sellaiset kaasut, jotka säilyttävät tehokkuutensa mahdollisimman kauan, kuten esim. sinappikaasu. Haihtuvien kaasujen niinkuin esim. fosgeenin käyttöä, ei juuri tarvitse ottaa huomioon, sillä tehokkaiden kaasupitoisuuksien aikaansaanti tuottaa vaikeuksia ja vaikutus on joka tapauksessa sangen lyhytaikainen.

Lentohyökkäyksissä rintamantakaisia maaleja vastaan tulee kaasujen ohella kysymykseen myöskin räjähdys- ja palopommien käyttö.

Räjähdyspommien paino vaihtelee 12—1,000 kg:n välillä. Raskaampiakin pommeja on valmistettu, mutta niiden pudottaminen raskaasta ja kömpelöliikkeisestä pommilentokoneesta vain saattaa vaikeuksiin itse pudottavan koneen, sillä äkillinen painon väheneminen aiheuttaa koneen heilahteluita. Suurimpien tähän saakka kokeiltujen pommien paino nousee noin 1,800:n kg:aan. Raskaiden pommien hävitysvoima on tavattoman suuri, sillä jo 100 kg:n räjähdyspommi saattaa hajottaa 4—5-kerroksisen kivitalon maan tasalle.

Palopommit, joiden paino vaihtelee 3—8 kg., ovat tarkoitetut tulipalojen sytyttämiseen ja niissä tavallisimmin käytetyn täyteaineen, termiitin, synnyttämän liekin kuumuus nousee noin 3,000 ast. C. Tämän takia saattavat termiittipommit sytyttää suuria ja vaikeasti sammutettavia tulipaloja, etenkin kun näitä pommeja vähäisen painonsa vuoksi voi helposti käyttää samanaikaisesti suuria määriä. Palopommeissa käytetään täyteaineena myöskin valkoista fosforia, joka syttyy heti jouduttuaan kosketuksiin ilman kanssa. Pommin räjähtäessä räiskyy valkoinen fosfori palavana ympäristöön, polttaen reikiä myöskin varusteisiin ja kaasusuojalaitteisiin. Ihoon se aiheuttaa vaikeasti parannettavia palohaavoja.

Niitä aslamiehiämme,

jotka eivät vielä ole tilittäneet tämän vuoden tilausmaksuja, kehoitamme toimittamaan tilityksen konttoriimme heti joulukuun alussa, ettei lehden lähetys tilaajilleen lakkaisi.

MIKSI

Lakeuden Sanaa luetaan?

Siksi, että se sisältää isänmaallisen kansanliikkeen tärkeitä mielialoja, on asiallinen ja rohkea taistelulehti.

Mutta meillä on myös nuorempi **lukijakunta,** joka odottaa joka maanantai lehden tuoreita urheiluuutisia, samoinkuin vanhempia kiinnostavat sen tuoreet yleistiedot, varsinkin kansanliikkeen omasta keskuudesta.

Lakeuden Sana on ajanmukaisesti ja reippaasti toimitettu — sitä mieltä ovat vastustajatkin — meistä itsestämme puhumattakaan.

Lakeuden Sana on mielenkiintoinen niinkuin lakeus itse. Sitä kannattaa siis levittää kaikkiin aikaansaseuraaviin koteihin.

Ylikonstaapeli

pahoinpitelijänä Lapualla

Joku päivä sitten oli Lapuan käräjillä esillä kaksi pahoinpitelyjuttua sikäl. ylikonstaapeli Hugo Haapamäkeä vastaan. Toinen niistä oli nostettu Pentti Kosolan puolesta ja koski tapausta vuosi sitten. Kosolaa edusti tuom. Kästämä Seinäjoelta ja Haapamäkeä tuom. Lauri Halme Vaasasta. Juttu kuitenkin lykättiin talvikäräjiin.

Toisessa jutussa oli kantajana taloll. poika Arvo Huhtala. Asiamiehenä olivat samat kuin edellisessä jutussa. Asiassa kuultiin muutamia todistajia tullenkin toteennäytetyksi, että konst. H. oli tehnyt itsensä syypääksi pahoinpitelyyn Huhtalaa kohtaan viime marraskuun 4 pnä erään kahvilan keittiössä. Kun asiassa ei kuitenkaan saatu nyt kuulla syyttäjän mielipidettä, lykättiin tämäkin juttu.

Joko olette

lähettäneet nimenne kansanliikkeen kannattajain yhteiseen jouluonnitteluun? Ellette, niin tehkää se heti lähettämällä nimenne ja osoitteenne sekä 5 mk. lehtemme konttoriin. Ken ehtii sen tehdä ensi torstaihin mennessä, pääsee mukaan.

Seinäjoen Lotat

Iltakurssien lopettajaiset ovat tänään maanantaina. Alotetaan lotta-lupauksen annolla Rukoushuoneella, jossa pidetään lyhyt liturginen jumalanpalvelus klo 17 (5 i.p.). Senjälkeen jatkuvat päättäjäiset Yhteistalossa.

Lottien joulumyyjäiset pidetään tällä viikolla perjantaina. Säästäkää jouluostoksenne tähän edulliseen tilaisuuteen ja tukekaa samalla lotta-työtä!

— **Oikein hauskat pikkujoulut** on kuulemma Seinäjoen kauppiailla tänä iltana rautat. talolla klo 8. Sinne mennään.

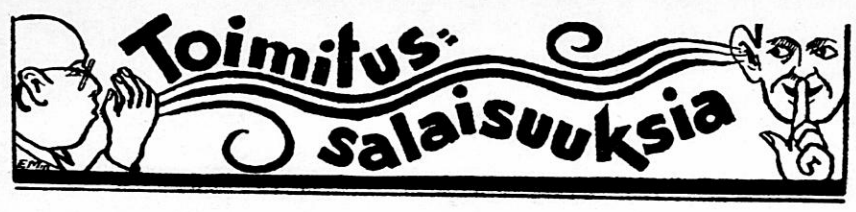

Kaikille toimituksille tulee usein nimettömiä kirjeitä. Tarjotaan jos jonkinlaisia neronleimauksia. Viime ajat eivät suinkaan ole poikkeuksena tästä säännöstä. Melkeinpä päinvastoin.

Ainakin Helsinki on sellainen seutukunta, josta tänne maille mitä erilaisimmat henkiset lastut lentelevät. Siellähän on kaikenkarvaisia kerhoja ja klubeja loppumattomiin ja ne ovat "kaikkien sodassa kaikkia vastaan". Aikaisemmissa lapualaislehdissä on allepainettu puumerkkikin monasti päivällisruoan jälkeisen kahvin aikana saanut henkiseksi ylösnautinnokseen tutkistella näitä nimettömiä sepustuksia ja opetella grafologiaa. Joskus varsin hyvällä menestykselläkin.

Mekin olemme jo ehtineet saada pääkaupungin aatteellisista labyrinteistä monenmoista artikkelitavaraa. Äskettäinkin saimme postissa suuren kuoren, joka sisälsi pitkän nimettömän kirjeen, jossa "aitosuomalaisten" välisiä kulissientakaisten "tavallisten suomalaisuusmiesten" ja 'a'itosuomalaisten" välisiä kulissientakaisia "katsauksia". Liitteinä m.m. nippu tunnettuja nimiä, jotka joko ovat toimineet näissä asioissa pukinsorkkina taikka sitten ponnistaneet sielunsa pois "kirotun aitosuomalaisuuden" sekamelskasta. Liittyypä mukaan erään "järjestön" toimesta Helsingissä viime kuulla julkaistu sähkösanomakin, joka kertoo, että "Aitosuomalaisen konttorin pääkirja on kadonnut tuntemattomalla tavalla" y.m. totuudentorvimaisia salapoliisijuttuja. Mutta kun emme oikein lämpimähkösti harrasta herrojen helsinkiläisten suuraatteellisia edesottamuksia emmekä tuntemattomien kirjeiden paljastamista, jätämme ne tällä kerralla — ehkäpä ne jälkeenjääneissä teoksissamme antavat kiitollisia aiheita väitöskirjojen tekijöille.

Hauskempaa luettavaa ovat sellaiset kirjeet, joiden alla on edes joku tekaistu puumerkki. Eräskin, joka ilmoittaa nimekseen "Totuuden julistaja", antaa meille oikein isällistä neuvonpitoa siitä, mitenkä rikollista on toimia kansanliikkeen hyväksi. "Turha on teidän potkia tutkainta vastaan. Perkeleen järjestö tulee aivan lähimmässä hetkessä tuhottavaksi. Yhtenä sen järjestön osana on myös pihisevä Lapuan liike". Y.m.s. kansainvälisten maailmanparantajien tyyliin kaksi suurta arkkia sapiskaa, jossa m.m. vielä sanotaan: "Varokaa, murhan enkeli kulkee kantapäillänne. Laki löytyy teillekin. Te kaadutte kommunismin miekkaan. Pyhä Taivaan Jumala antaa kommunismin miekan tulla teille kostajaksi. Saatana perkele on ollut tämän maailman jumala ja eri uskontojärjestöt ovat sen oikein helmalapsia. Kirkko on ollut saatanan suurimmassa suojeluksessa ... Venäjällä kirkko romahti, samoin Espanijassa ja Italiassakin on vanha kirkko vavahdellut esimakuna ... Ilma on vuotanut pois kirkon ilmapallosta".

Tähän kai ei ole enää mitään lisättävää. Eikä moni kai pidä sopivana, että tällaista palstoille otetaankaan. Mutta ei henkinen pimeys siitä poistu, että sitä piilottelee.

Sitten meillä on eräskin kirje, jonka otsikko jo on niin pornograafinen, ettemme voi edes sitä julkaista. Puhukaamme sensijaan vaikka vanhasta tuttavastamme Urho J. Kivisestä, josta meillä jo oli kunnia äskettäin uutta mainita. Hän on nyt jatkuvasti muistanut lehteämme kirjeillä. Niissä on ainakin se hyvä puoli, että niiden alla on nimi, ja komiasti onkin, niinkuin ainakin tunnetulle hepulle sopii ja tulee.

Viimeisin kirjeemme häneltä on sangen laaja, ja melkeinpä siinä vaan taas paljastellaan asioita ihan kuin Mäntsälän tutkimuksissa. Lähettäjä huomauttaa, miten häpeällistä tosiaan oli, että "eräiden täysin kunniattomien puoli- ja kokopunikkien (useimpien nimet ovat julkisuudessa tuttuja) houkutuksesta jesuiittamaisilla keinoilla ryhdyin vastustamaan kansanliikettä ja vahingoittamaan sitä ... En mainitse senkään punikin nimeä, joka kehoitti minua varastamaan ja hänelle toimittamaan Lapuanliikkeen asiapapereita, mitä hän ei kuitenkaan saanut minua tekemään ..."

Korkeat suhteet näkyvät siis Urhopojalla aikoinaan olleen kuten Haapalaisen Kallellakin. Tässä ei vielä puhuta niukkasista, mutta mitäs arvelette kirjeen seuraavasta lauseesta: "Minulla on pöytälaatikossani hallituksen jäsenten omakätisesti kirjoittamia kirjeitä, mutta kun ne käsitykseni mukaan ovat luottamuksellisia, niin antaa niiden tällä kertaa olla siellä. Olen tuuminut sensijaan joskus elämäni lopulla julkaista kirjan, joka sisältää kaikki ministereiltä ja muilta korkeilta henkilöiltä saamani kirjeet".

Jonka jälkeen Urho hieman kertoilee Turun Sanomien palveluksiin tulostaan, Minna-neidistä y.m., jotka mekin kumminkin toistaiseksi haluamme säilyttää "toimitussalaisuuksinamme", ellemme ehkä säästä niitä kokonaan "elämämme lopulla julkaisemaamme kirjaa varten". Lyöhän se rahaa Bruno Vibeliuskin, miksei sitten Urho — niin, ja miksemme mekin. Kun vaan tästä pian pääsisi niin "lopulle", että kirjan arvo olisi varmasti historiallista.

Kun vielä mainitsemme, että tässä kirjeessä, jonka lähettäjä tarjosi lehteen kyllä sellaisenaankin, on liitteenä m.m. eräs T. S:n "pään", Urho Toivolan kirje Urho Kiviselle, joka sekin on lajissaan ajanoloja kuvaava, niin voimmekin kai lopettaa nämä kirjekokoelmamme tällä kertaa ja kiittää jo ennakkoon uusista sekä nimettömistä että nimellisistä, joita meidän toivottavasti on kunnia lähiaikoina taas vastaanottaa.

Hauskaa pikkujoulua kaikille niukkasille!

V.t. aputoim.

Ähtäriläiset

Kaikki kangas- ja sekatavara-alaan kuuluvat tavarat ostatte edullisimmin meiltä

Kannattakaa yksityisyritteliäisyyttä, sillä pienet menot ja vapaa kilpailu takaa tavaran hinnan ja laadun

T. S. Volkoff

Ähtäri. - Puh. 24.

KYRÖLÄISET

puolustivat kunnialla painitraditioitaan

Sarjojen voittajat: Krankkala, Koivunen, Viemerö, Pikkusaari, Lahti, Kalliomaa ja Luukko

Kyrön Voima järjesti komeat kansalliset painikilpailut lauantaina ja eilen. Osanottajia oli 56 miestä ja kaikkiaan suoritettiin 85 kovaa ottelua, joissa kyröläiset menestyksellä vanhaa hegemoniaansa puolustivat. Yleisöä oli molempina päivinä suojat tupaten täynnä. Tuomioita ei voi moittia, joskin muutamassa tapauksessa ehkä olisi päinvastainen tuomio ollut yhtä hyvin paikallaan.

LAUANTAINA

suoritettiin seuraavat ottelut:

56 kg.:

Harjula VVV — Lammi KV 4,55. Vestergård PT — Hirvilammi YU 9,9. Krankkala KV — Leppilahti NJ 3,05.

61 kg.:

Koivunen TKV — Terenius HK 2,01. Örnqvist HK — Koski KV 1,23. E. Jussero KV — Suokas YU 1,13. Latvatalo KV — Rinta-Toppari YU 9,00.

66 kg.:

Louko YV — Koskela IK, niskasta 2,33. L. Filppula KV — Ala-Viitala HK, niskasta 3,27. E. Suortti VVV — Kangasmäki SU 8,00. Kangasmäki oli tässä ottelussa 5 min. sillassa. Viemerö KV — Ahde LV, niskasta 3,10. Soini NJ — Vuorinen VVV 5,13. Keisala LV — H. Perttilä KV, niukka työvoitto 2—1. Tuomio olisi voinut olla yhtä hyvin päinvastoin. Kyrön Leijonan nuorempi veli näyttää seuraavan esimerkkiä ja hänestä kuullaan vielä joskus.

72 kg.:

Hautamaa NJ — Heinonen KV, niukka työvoitto 3—0. Keisala LP — Kiviniemi LP, niukka työvoitto 3—0. Männistö TK — V. Lehto IK 9,00. M. kävi jo kerran selällään, mutta sitä ei vihelletty. Pikkusaari LV — Vuorinen VVV 2,27.

Vapaa 79 kg.:

Luukko — Filppula, niukanlainen työvoitto 3—0. Kyösti ei näytä olevan kunnossa. Heino KV — Talso KV 4,53. Näpärä IK — Sippola 2,15.

79 kg.:

Kallio LV — Talso KV, niskasta 1,17. Hautalammi — Lakol 8,50.

Yli 79 kg.:

Kalliomaa KV — Kangas NJ 0,35. Kesällä Amerikasta kotiutunut kyröläinen on mato miehekseen. Hän heittelee niin komeita lindenejä, että hirvittää. Jussero — M. Pihlajamäki 3.50.

Eiliset päiväottelut.

56 kg.:

Harjula VVV — Saarikoski SU 4,50. Hirvilammi — Lammi 10,40. Krankkala — Vestergård, lonkkaheitto 4,12.

61 kg.:

Koivunen — Martikkala 1,17. Terenius — Koski 2,16. Jussero — Örnqvist 4,20. Rinta-Toppari — Suokas 3,50. Martikkala — Latvatalo 2—1. Koivunen — Örnqvist 4,35. Terenius — Jussero 0,45.

66 kg.:

Louko YV — Harju LV 6,07. Tämä oli komea paini. Harjua on vaikea saada selälleen, mutta nyth änkin kastui. Alaviitala HK — Koskela IK 8,00. Filppula KV — Suortti VVV 2,35. Perttilä — Harju, niukka työvoitto 2—1. Louko — Alaviitala 3—0. L. Filppula — Viemerö 3—0. Soini — Suortti 5,10. Viemerö — Kangasmäki SU 2,00. Soini — Ahde 3—0. Keisala — Vuorinen 3,40.

72 kg.:

Heinonen — Kiviniemi 18 sek. Hautamaa — Keisala 5,20. Männistö — Vuorinen 0,35. Pikkusaari — Parkkomäki 1,42.

79 kg.:

Lahti — Talso 2,42. Kallio — Hautalammi 3—0.

Yli 79 kg.:

Kalliomaa — Jussero, niukka työvoitto 2—1. Pihlajamäki — Kangas 2—1.

Vapaa alle 79 kg.:

Filppula — Heimo, niukka työvoitto 3—0. Luukko — Sippola 4,35. Näpärä — Talso 1,47.

LOPPUPAINIT.

56 kg.:

Vestergård — Leppilahti 3,40. Krankkala — Sariola, niskasta 1,27. Leppilahti — Saarikoski 1,41. Vestergård — Harjula, omaan heittoonsa 1,18. Krankkala — Hirvilammi, ennätysvoitto 7 sek. Leppilahti — Harjula 3—0.

61 kg.:

Martikkala — Rintatoppari niukka 3—0. Terenius — Latvatalo niukka 3—0. Koivunen — Jussero 1,34. Koivunen — Latvatalo 0,56.

66 kg.:

Keisala — Louko 5,55. Keisala — Soini 3—0. Viemerö — Keisala 4,37. Keisala — Filppula 3—0. Viemerö — Louko 7,05.

72 kg.:

Hautamaa — Parkkomäki 2,02. Heinonen — Männistö, niukka työvoitto 3—0. Pikkusaari — Männistö. M. loukkaantui ja luovutti. Pikkusaari — Heinonen 1,48. Pikkusaari — Hautamaa 2—1.

79 kg.:

Lahti — Kallio 6,28. Lahti — Hautamaa 3—0.

Yli 79 kg.:

Kalliomaa — Pihlajamäki. P:n kylki lommistui ja hän luovutti.

Vapaa 79 kg.:

Filppula — Näpärä 3,34. Luukko — Näpärä 0,54. Luukko — Heimo 3—0.

PALKINNOT

jakaantuivat:

56 kg.: 1) A. Krankkala 0 p. 2) G. Vestergård 3 p. 3) S. Leppilahti 7 p.
61 kg.: 1) I. Koivunen 1 p. 2) V. Terenius 3 p. 3) U. Latvatalo 7 p.
66 kg.: 1) V. Viemerö 2 p. 2) A. Keisala 6 p. 3) O. Soini 6 p. 4) L. Filppula.
72 kg.: 1) A. Pikkusaari 1 p. 2) I. Hautamaa 4 p. 3) V. Männistö 7 p.
79 kg.: 1) M. Lahti 1 p. 2) I. Kallio 4 p. 3) A. Hautamaa 6 p.
Yli 79 kg.: 1) M. Kalliomaa 1 p. 2) J. Jussero 2 p. 3) M. Pihlajamäki 7 p.
Vapaa 79 kg.: 1) K. Luukko 2 p. 2) Filppula 3 p. 3) Näpärä 5 p.

Kunniapalkinto 66 kg. Viemerö, Teräksen kauppamatkustajain lahjoittama kiertopalkinto. 72 kg. A. Pikkusaari. 79 kg. M. Lahti, Moe & Asplund Oy:n lahj. kiertopalk. Kyröläisten painiharrastajain lahj. palkinnon vapaaseen sai K. Luukko.

S. Ampujain Liitto

VUODEN OHJELMA MÄÄRITELTY

Suomen Ampujain Liiton liittohallituksen syyskokous pidettiin eilen Helsingissä. Siinä m.m. määrättiin luokkakokeet pidettäväksi keväällä, huhtik. 30, toukok. 7, 17 ja 21 pnä, pienoiskivääripäivät kesäk. 8 pnä ja syysluokkakokeet syysk. 17, 24 ja 27 pnä, piirien mestaruuskilpailut kesäk. 10—11 pnä. Suomen ampumamestaruuskilpailut pidetään Viipurissa ensi vuonna VAS:n 60-vuotisjuhlain aikana elokuun ensimäisenä perjantaina, lauantaina ja sunnuntaina. Liiton jäseneksi hyväksyttiin S. Aliupseeriliitto. Maailmanmestaruuskilpailuihin Granadassa Espanjassa päätettiin lähettää vapaakiväärijoukkue (6 miestä ja johtaja), jos varoja saadaan kokoon. Vielä hyväksyttiin merkkiluonnokset hirviluokkaa ja ikämiesten suurmestariluokkaa varten.

Vaasa

VOITTI KUOPION NYRKKEILYSSÄ

Vaasassa suoritettiin eilen nyrkkeilykaupunkiottelu Vaasan ja Kuopion välillä. Vaasa voitti 12 pisteellä 2 vastaan. Ottelut olivat seuraavat:

Kärpäset: Ruotzi, V—Vilhunen, K., pistevoitto. Kääpiöt: Hiltunen, K.—Engman, V., pistevoitto. Höyhenet: Turja, V.—Keinänen, K., tekn. knokout 1 erässä. Kevytsarja: Mandell, V.—Luukkonen, K., tekn. knokout 2 erässä. Välisarja: Parm, V.—Poutiainen, K., knokout 1 erässä. Kevytsarja: Siltanen, V.—Elomaa, K., tekn. knokout 1 erässä. Raskassarja: Tammelin, V.—Kauranen, K., knokout 2 erässä.

Suomi voitti

VIRON NYRKKEILY-MAAOTTELUSSA.

Suomen—Viron nyrkkeilymaaottelu suoritettiin eilen Helsingissä Heimolan salissa katsomon täyttäessä salin ääriään myöten. Kärpässarjassa Matti Savolainen voitti Käbin tasaväkisessä ottelussa 2—1. Kääpiöissä P. Savolainen sai Vasilevskysta voiton 3—0. Höyhenissä sisukas Kauhanen yllätti voittamalla Taarin 2—1. Kevyessä ei Resch ollut ylivoimainen, kuten ennen, mutta voitti Stepolskin kuitenkin 2—1. Välisarjassa sai Nielender työvoiton Suhosesta 2—1. Keskisarjassa Järvinen voitti Reinken 3—0. Rask. keskisarjassa Toivonen sai komean voiton Missleristä 3—0 ja raskaassa sarjassa Bärlund knokkasi Pitkan minuutin sisällä. Ottelu päättyi Suomen voittoon 6—2.

Euroopan mestaruus-kilpailut

Berlini, 10. 12. STT. Konferenssi, jossa pohditaan suunnitelmia tulevien Euroopan yleisurheilumestaruuskilpailujen lähempiä yksityiskohtia, pidetään, kuten tunnettua, Münchenissä Budapestin asemasta. Konferenssin kokousajaksi on nyt määrätty tammikuun 17 ja 18 päivät.

— **Walleniuksen** III lk. olut on saanut hyvän menekin. Tämä onkin luonnollista, sillä olut on todella ensiluokkaista. Walleniuksen tehdas pystyy kyllä tyydyttämään suurenkin kysynnän, sillä se on viimeaikaisilla koneilla varustettu ajanmukainen panimo.

1 L. RAVINTOLA KESKUS
Seinäjoki, Valtionk. 15
Puhelin 301
Täydelliset anniskeluoikeudet.

ATERIOIKAA viihtyisässä ravintolassamme.
Aamiainen 10—13. Päivällinen 16—19.
Kuukausiruokailijoille alennusliput edullisia.
Annoksia kaiken päivää.
Tunnetusti hyvää kahvia y.m. virvokkeita. Funkkiskabinetti kokous- y.m. tilaisuuksiin tilauksesta.
Ulkotilaukset toim. huolella ja nopeaan.

KANSALAISET!
Jos Teiltä puuttuu HUONEKALUSTO tai osa siitä, leposohva, tupakkapöytä y.m., voitte tilata ne sopivaan hintaan sen tyyliset kuin Teitä mieliyttää
puuseppä Juho Kivimäeltä
Seinäjoki, Jerikontie 7.

Juppe . . .

Jatko 2:lta sivulta.

allekirjoittamassa, kuten on ollut eräässä aikaisemmassa, ja tässä tapauksessa voivat kaikki ministerit olla läsnä täysistunnossa, eikä tarvitse siis täysi-istuntoa pitää kolmen ministerin kanssa, kuten edellämainitussa kuuluu olleen. Sianporsaita saavat ministerit myydä monopoolihinnalla valtion mallitiloille, vähääkään välittämättä ahtaasta raha-ajasta, kuten tähänkin saakka on, vaikkakin vain osaksi tapahtunut. Nyt se laajennetaan kaikkia ministereitä koskevaksi, ja jolla ei ole sikain kasvatuslaitosta, se saa myydä kananpoikasia, sillä kaikilla ilmajokelaisilla on kanoja.

Niille ministereille, jotka harjoittavat puutavaraliikettä, hankitaan hyvin halpakorkoiset lainat valtiopankista, eikä takauksia, enempää kuin mitään muitakaan vakuuksia tarvita ollenkaan. Tavallisen suomalaisen miehen nimi pitää riittää.

Ne ministereistä ja heidän omaisistaan, jotka omistavat maakiinteimistöjä ja jotka mahdollisesti ovat joutuneet taloudelliseen ahdinkoon, joko omasta syystään tai Gebharttitaudin kautta, voivat myydä osan tiluksistaan Ilmajoella sijaitseville monille valtion laitoksille sellaisesta hinnasta, jolla kunkin talous voidaan vakavaraiselle perustalle saattaa.

Jos ilmenee kapinaliikkeitä ja täytyy spioneerata, maksetaan spionille moninverroin parempi palkka kuin tähän asti. Onkos se nyt laitaa, että tänä vuonna maksettiin Vaasan läänissä eräälle sanomalehden toimittajalle parinkymmenen päivän urkintatyöstä vain viisikymmentä markkaa, kuten tuon Juudaksen allekirjoittama kuitti osoittaa. Mikä palkka tuollainen on sellaisesta työstä, kun täytyi kahviloissa ja ravintoloissa istua parikymmentä iltaa lapualaismielisiä tuttaviaan urkkimassa.

Älä säikähdä Juudas, ei Juppe vielä toistaiseksi sinun nimeäsi julkaise, eipä edes sano lehteäkään, jossa palvelet, mutta sen vakuutan, ettet hyödy mitään sillä, vaikka saisitkin sen kuittisi asianomaisista tileistä hävitetyksi, kyllä se jo siksi tarkasti tunnetaan. Tästä vain huomaat, että aatteellinen urkinta olisi pysynyt salassa, mutta penningit otettuasi tulit julki.

Siis paremmat palkat tästä lähtien Juudaksille. Ei kenenkään kannata siksi ruveta viisikymppisellä.

Saa nähdä nyt, onnistuuko se Ilmajoen asiamies siellä Helsingissä. Se tahtoo olla niin hätähistä poikaa se asiamies, että kyllä se voi epäonnistuakin. Sitä odotellessa tapasi Juppe jo erään sellaisenkin ministerikandidaatin, joka sanoi osaavansa paperia raaputtaa, jos sitä vielä tarvitaan.

Voi voi kun nyt vain lykästäisi. Ei sillä asiamiehellä ollut mukana pitkää takkia, eikä ehkä ole sellaista kotonakaan, mutta se lupasi käydä sellaisen Heikinkadun juutalaisilta lainaamassa, niin ettei asian sen puolesta tarvitse penkin alle mennä.

Jos ilmajokelaiset tässä onnistuvat, pääsevät ne pitkän loikkauksen Lapuasta edelle, kun Lapua pääsi aikanansa niin mahtiin sen liikkeen varjolla, joka nyt on peräti muutettu kansanliikkeeksi.

Tulipalo Jalasjärvellä

Eilisaamuna varhain, klo 4, syttyi Jalasjärven Ylivallissa palamaan velj. Hirsimäen talon ulkorakennusryhmä. Sammutusväkeä saapui paikalle kyllä pian, mutta oli sen toiminta kohdistettava päärakennuksen suojelemiseen. Ulkorakennuksen suurin osa paloi poroksi, niiden mukana m.m. kaikki talon vilja ja osa maanviljelyskoneita. Eläimet saatiin tuholta säästetyiksi. Kun koko talo on vakuutettu vain 7,000 markasta, on selvää, että palosta koitui suuri vahinko, vaikka talo ei olekaan erin suuri. Mistä tuli on alkunsa saanut, ei tiedetä, sillä muutamaan päivään ei ulkorakennusta oltu erikoisemmin käytetty.

Seuraava numeromme

ilmestyy joulunumerona. Kun siihen on tarkoitus saada mahdollisimman paljon lapualaismielisten yhteisiä jouluonnitteluja, ei numero ehdi painosta vielä maanantaina, vaan vasta tiistain-keskiviikon vaihteessa. Numeroon aiotut kirjoitukset täytyy olla toimituksessa viimeistään tämän viikon puolivälissä.

Huveja.
SEINÄJOEN KAUPPIASYHDISTYKSELLÄ
on
PIKKUJOULU
tänään klo 20 Rautat talolla.

Asianajotoimistoja:

VARATUOMARI
Ilmari Talvitie
SEINÄJOKI, Kauppak. 9. Puh. 278.

VARATUOMARI
LAURI JOUPPI
Seinäjoella, Pohjoispankin talossa. Puhelin.

VARATUOMARI
Ville Rahkosen
Asianajotoimisto
Seinäjoella.

ARTTURI KÄSTÄMÄN
Asianajotoimisto
Seinäjoki, Kalevank. 6. Puh. 133.

Lääkäreitä Seinäjoella
G. M. v. Essen — Ylilääkärin asunto lääninsairaala. 8—10 ja 3—4 (ei lauant. iltap.)
KANTELE — E.-P. Maanv.-seuran talo. Sisätauteja ja röntgentutkimuksia Puhelin 294. Klo 9—10. 14,30—16. (Ei lauant.)
Sandelin — T:ri Huhtalan talo. Puh. 318. 8—9 ja ½3—4
Poijärvi — Vast. otto Lääninsairaalassa ent. Kalevan talossa klo 9—10 ja ½5—½6. Puh. Lääninsairaalassa 904.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: Vilho Viita.

Lehti ilmestyy joka maanantaiaamu.

Toimitus jo konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa Seinäjoen kirjapainon yläkerrassa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 10—16, sunnuntaisin klo 16—24.

Tilaushinnat:

V. 1932:

Kuukaudelta 4 mk., marraskuun alusta vuoden loppuun 5 mk.

V. 1933:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tästä alkaen ensi vuoden loppuun 30 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1932,
Seinäjoen Kirjapaino.

Loppunut
on kyllä yksityisyritteliäisyysviikko, mutta
TEUVALLA
se ei ole loppunut, sillä kun meillä eivät ostajat koskaan lopu, on pidettävä niin suuria varastoja, että tavaratkaan eivät koskaan lopu. Jos raha joskus loppuukin, niin eipä ostajapiiriltämme koskaan lopu hyvä mieli, kun se meiltä aina saa hyvää tavaraa kohtuulliseen hintaan.

Ei mitään tulevaisuuden ihannevaltakuntaa mutta nykyhetken taloudelliset etunsa turvaavat teuvalaiset varmimmin, jos tekevät ostoksensa
Otto Syrènin
sekatavara-, kenkä- ja kangaskaupasta.

Urho Leppäniemi
OSTAA teuvalaisilta ja naapurikuntalaisiltakin maataloustuotteita ja myy kaikkia tarvikkeita.
Kysykää hintoja!

Pekka Mattisen
sekatavarakaupassa
on erittäin hyvä valikoima
KANGASTAVAROITA.

N. Karjanlahti
tyytyy kohtuullisiin hintoihin joulutavarain myynnissä.

Teuvan Kirjakaupasta
on helppo löytää joululahjoiksi sopivia tavaroita.
URHO LEPPÄNIEMI.

BK
JOULULAHJA
on myös kaunis kultainen
KIHLA- ja VIHKISORMUS,
siinä lahja moninkertaistuu. HOPEAESINE, vaikka pienempikin säilyy muistona kymmeniä jopa satoja vuosia. Hyvä KELLO on mieluinen lahja. Kaikki kultasepän tavarat ovat sopivimmat. Näitä kaikkia tarjoaa B. KETURIN KULTASEPÄNLIIKE Seinäjoella sopiviin hintoihin. Maaseututilaukset toimitetaan hyvällä huolella. Puhelin 121.
Kunnioittaen
B. KETURI, Kultaseppä
Seinäjoki.